

پژوهش

استانداردها و ایمنی در اماکن ورزشی

مجری: بیژن شیری

ناظر: مهدی مرندی

به سفارش شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

۱۳۸۸

(فصل چهارم، ورزش های راکتی)

(اسکواش، بدمنیتون، تنیس روی میز و تنیس)

پژوهش

استانداردها و ایمنی در اماکن ورزشی

مجری: بیژن شیری

ناظر: مهدی مرندی

به سفارش شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

۱۳۸۸

(فصل چهارم ، رشته اسکواش)

(۱۹)

-۱۹-۴-اسکواش-

تعاریف- اسکوش ورزشی راکتی است، که به صورت تکنفره (۲ بازیکن) و دونفره (۴ بازیکن) در زمینی کاملاً احاطه شده بادیوارهایی معمولاً شیشه‌ای، بازی می‌شود. شیشه‌ای بودن دیوارها تماشای بازی توسط تماشاگران را امکان‌پذیرمی‌کند. در مسابقه‌های بین‌المللی دیوارهای بیشتری از جنس شیشه در نظر گرفته می‌شوند. این ورزش به وسیله راکتی شبیه راکت تنیس، و توپی کوچک ولاستیکی به رنگ سیاه با نقطه‌های آبی و سفید و زرد وغیره، بازی می‌شود. که توپ نقطه زرد برای مسابقات می‌باشد. بازیکنان توپ را با راکت پیش از آنکه دوباره به زمین بخورد، به هریک از دیوارها می‌زنند. کوشش بازیکنان براین است که تا پایان یک دور بازی، توپ از ضربه خوردن بازنماند و آنرا به نوبت به دیوارهابزنند. در بازیهای دونفره و چهارنفره طول و عرض وارتفاع، جای بازی متفاوت است. بازی اسکواش سن خاصی ندارد. زن و مرد در هر سنی می‌توانند را درین بازی شرکت کنند^(۱). شروع بازی با سرویس کردن توپ بوسیله یک بازیکن دو گروه آغاز، و سرویس کننده در قسمت مخصوص سرویس ایستاده و توپ را طوری به دیوار رو برمی‌زند، که به قسمت بالای خط سرویس برخورد کند. و در زاویه مخالف فرود آید. یکی از دشواری‌های اسکواش این است که برخلاف دیگر ورزش‌های راکتی، توپ در اغلب اوقات از پشت سر بازیکن می‌آید. بازیکنی که نتواند توپ را بزند، یا توپ را پس از دوبار برخورد به زمین بزند، یک امتیاز از دست می‌دهد. در دوبل پس از بازگشت توپ، نوبت بازیکنی از بازیکنان گروه دیگر است^(۲).

هر بازیکنی می‌تواند توپ را قبل از زدن به دیوار رو ببرو و پیش از آنکه دوباره به زمین برخورد کند، به هریک از دیوارهای دیگر سالن بازی بزند. تا توپ را با برخورد به این دیوار در اختیار بگیرد. در روش انگلیسی یا آماتورها، اگر امتیاز بازیکن یا گروه به ۹ بر سد برنده آن دور از بازی است. در روش آمریکایی و مسابقات حرفه‌ای تا شماره ۱۵ می‌باشد و به صورت رالی برگزار می‌گردد. بازیکن یا گروهی برنده نهایی بازی است که سه دور از ۵ دور (گیم) بازی را از حریف برده باشد. خانمها سه دور (گیم) بازی می‌کنند. اسکواش نخستین بار در درسال ۱۸۳۰ در مدرسه هارو در انگلستان ابداع شد. در سال ۱۸۷۴ این رشته ورزشی و مسابقه‌های آن در انگلستان رسمیت یافت و در سال ۱۸۸۳ نخستین زمین اسکواش در شهر آکسفورد ساخته شد. در سال ۱۹۱۱ قوانین بازی و ابعاد زمین توسط انگلیسی‌ها ضبطه مند شد و به شکل امروزی درآمد. در سال ۱۹۶۷ فدراسیون

بین‌المللی اسکواش با شرکت ۷ کشور تاسیس شد و در سال ۱۹۹۲ نام آن به فدراسیون جهانی اسکواش (WSF) تغییر کرد^(۲). اسکواش را ۲ داور قضاوت می‌نمایند، که عبارتنداز: مارکرو سر داور. مارکرداوری است که شماره را اعلام می‌نماید.

بالانتخاب بازیکنان، برای تعیین شروع کننده بازی قرعه کشی می‌شود. مدت زمان بازی، بستگی به امتیازات دارد. و مایبن هرگیم یک دقیقه استراحت منظور می‌گردد^(۳). گونه‌های دیگری از این ورزش طراحی شده‌اند که عبارتند از: اسکواش ساحلی، مینی اسکواش و اسکواش باز.

تجهیزات ورزش اسکواش – عبارتند از: راکت، توب، لباس و کفش. راکت اسکواش شبیه راکت تنیس است با این تفاوت که دسته آن بلندتر و سر آن گرددتر است. و از راکت بدミتون بزرگتر و از تنیس کوچکتر است. قاب دور آن از جنس فایبرگلاس و تیتانیوم ساخته شده است رشته‌های وسط راکت از جنس زه روده یا ذره‌های مصنوعی می‌باشد. طول راکت ۶۸/۸ سانتی‌متر می‌باشد، و دارای سری به قطر دایره ۱۸/۴ سانتی مترو تقريباً به اندازه راکت بدミتون است. وزن راکت از ۱۱۵ الی ۱۲۷ گرم می‌باشد.

توب اسکواش شبیه توب گلف، ولی تو خالی است. وزن آن ۲۴ گرم قطر توب در حدود ۴ سانتی مترو جنس آن از لاستیک سفت و سیاه رنگ است، که دارای ۲ نقطه زرد است. بازیکنان اسکواش لباس ورزشی یا گرمکن می‌پوشند، و کفش اسکواشی یا کتانی مخصوص این رشته را به پا می‌کنند^(۳).

استانداردهای اسکواش – زمین یا کورت دارای ۴ دیوار است، سالن بازی به شکل مکعب مستطیل است. وجای بازی روی دیوارهای سالن و کف آن با خطهای قرمز مشخص شده است. در سراسر عرض دیوار روبرو یک صفحه فلزی به فاصله ۴۸ سانتی متری از کف زمین نصب شده، که این صفحه فلزی خارج از جای بازی به شمار می‌آید. اگر بازیکنی توب را به این صفحه بزند، یک امتیاز از دست می‌دهد. و باید از صفحه فلزی به بالا ضربه زده شود. اندازه استاندارد زمین اسکواش برای سالن یک نفری: طول ۹/۷۵ متر، عرض ۶/۴۰ متر، ارتفاع ۵/۶۴ متر، ارتفاع دیوار عقب ۲/۱۵ متر که با خط قرمز مشخص شده است. و برای سالن دونفری: طول ۱۳/۷۲ متر، عرض ۷/۶۲ متر، ارتفاع ۵/۶۴ متر، ارتفاع دیوار عقب ۲/۱۵ متر که با خط قرمز مشخص شده است. کورت دارای ۴ دیوار است. دو دیوار در پهلو، دو دیوار عقب و جلو. دیوارها با خط‌های به ضخامت

۵ میلی متر باید خط کشی شوند. که ارتفاع خط دیوار جلو $4/57$ است. این دیوار دارای خط سرویس است، که از کف زمین ارتفاع عرض $1/78$ متر تا $1/83$ متر است. خط بورد دیگر، خطی است که بر دیوار جلو کشیده می شود و ارتفاع آن از زمین 430 میلیمتر است. دیوار عقب $2/13$ متر است.^(۲). کف زمین هم معمولاً از جنس کف پوش غیر لغزنده است، که باید دارای خط کشی هایی شامل شورت لاین، هاف کورت لاین و 2 مکان سرویس در چپ و راست زمین باشد. این خط ها در قسمت عقب زمین متصل به دیوار عقبی است. کف سالن از زیرسازی سیمانی و چوب مخصوص ساخته شده است. و دیوارهای آن از دیوار معمولی که روی آن حداقل 2cm سیمان که صاف شده باشد، تشکیل شده است.

توب های اسکواش از دو تکه لاستیک که به هم چسبیده است، ساخته می شود. که کروی است و داخل آن تو خالی است. رنگ توب سیاه و سبز است. امادر رقابت های کورت شیشه ای، برای دیده شدن توب از رنگ های سفید یا زرد استفاده می کنند. سطح توب های اسکواش با خال های رنگی مشخص می شوند. نگ خال های توب اسکواش ویژگی های آن رانمایش می دهد. از جمله:

- توب دارای خال آبی که دارای حرکت جهشی و بسیار تندی است و بازیکن حرکاتش کند است (برای آموزش به کار می رود).

- توب دارای خال قرمز که حرکتش از خال آبی کندتر است ولی حرکات بازیکن تندتر است (برای اصلاح تکنیک به کار می رود).

- توب دارای خال سفید حرکت و جهش آن کندتر از دو مورد بالایی است در نتیجه حرکات بازیکن تندتر است.

- توب دارای خال زرد توپی است که احتیاج به ضربه های قوی و حرکات تندتری دارد.

- توب دارای دو خال زرد که خیلی کندتر از خال نک زرد است که در مناطق خیلی گرم استفاده می شود. این توب در سال 2000 تولید شد. البته توب هایی نیز وجود دارند که خال آنها نارنجی است و در مکزیک، دنور، ژوهانسبورگ استفاده می شود. در آمریکای شمالی از توب هایی که دارای خال سبز هستند برای زدن در ارتفاع بالا استفاده می شود. وزن توب ها نیز میان $23/3$ تا $25/5$ گرم است، و قطر آن $39/5$ تا $41/5$ میلی متر است. دو نوع راکت وجود دارد، یکی راکت های سنتی که از چوب درخت زبان گنجشک ساخته می شود که در اوایل، بازی ها بیشتر از این

راکت استفاده می شد. برای استفاده از این راکت نوب حتماً باید به وسط صفحه راکت می خورد و برای زدن، نیروی بیشتری صرف می شد. اما بعد از سال ۱۹۸۰ راکت ها از مواد مرکب مانند فلز، گرافیت، کولاریا تیتانیوم ساخته می شود. موجب شده است تا راکت در دست راحت تر و سبک تر باشد. راکت های مدرن دارای طول ۶۸/۶ سانتی متر، عرض ۲۱/۵ سانتی متر است و طول فریم (قاب) آن ۳۹ سانتی متر است. وزن مجاز راکت حداقل باید ۲۵۵ گرم باشد و به طور معمول میان ۱۱۰ تا ۲۰۰ گرم است.^(۳).

جانمایی سالن های ورزش اسکواش -

محل احداث-جهت انتخاب محل مناسب برای ایجاد سالنهای اسکواش باید به شرایط و موقعیت های زیر توجه و دقت داشت :

۱- ساندازه-زمین موردنظر باید دارای قابلیت احداث کورت های تمرینی و مسابقاتی (ممولا سالن های اسکواش دارای ۸ تا ۴ کورت هستند) و با گنجایش کافی برای تماشاگران به تعدادی که در نظر گرفته شده است (حدود ۳۰۰ تا ۱ هزار نفر)، و کلیه فضاهای جانبی نظیر رختکن، دوش، اداری، انبار پارکینگ... و طرح های توسعه ای بعدی را داشته باشد. از جمله این طرح ها می تواند خوابگاه یا هتل برای برگزاری اردوها باشد.

۲- موقعیت (انتخاب زمین ورزشگاه): مکانهای ورزشی علاوه بر درنظر گرفتن وضعیت و موقعیت جغرافیایی نظیر آب و هوای از نظر موقعیت جغرافیای شهری (محلي) نیز دارای دسترسی آسان برای بهره برداری، و نباید در کنار مراکز عمومی پر رفت و آمد و یا مراکزی که نیازمند آرامش هستند نظیر بیمارستانها، مجتمع های مسکونی و... احداث گردند و ارجح آن است که در کنار مراکز آموزشی نظیر مدارس، دبیرستانها و دانشگاهها و پارک هاساخته شوندو دسترسی لازم به معابر سهل الوصول نظیر بزرگ راهها و خیابانهای اصلی و سرویسهای رفت و آمد عمومی را داشته باشند. کورت های اسکواش خصوصاً آموزش و تمرینی در کنار مجموعه های بزرگ ورزشی و پارکها قابل احداث می باشند.

۳-جانمایی بنا(تعیین محل احداث بنا):باید به نحوی باشد که در صورت نیاز و امکان از عوارض زمین برای طراحی و ساخت نهایت استفاده شده و از عوامل مصنوعی(ساخت و ساز)در تکمیل آن بهره گیری شود و به عواملی نظیر آفتاب،باد و باران توجه گردد.

۴-جانمایی سالن،براساس مطالعات انجام شده درآزمایشگاههای معتبر در مورد آب های سطحی، آب راهها، توان بالقوه خاک،نفوذپذیری و مکانیک خاک توصیه می شود.

۵-امکان ایجاد،یادسترسی به پارکینگ و فضاهای عمومی را داشته باشند(۴۰ه).

فضاهای جنبی مورد نیاز سالن های ورزش اسکواش -

فضاهای جنبی سالنهای این رشته ها عبارتند از:فضای لازم برای رختکن ورزشکاران که در آنها سرویس های بهداشتی و دوش کافی وجود داشته باشد،رختکن برای داوران و برگزارکنندگان مسابقات(این محل باید علاوه بر امکانات برای تعویض لباس،فضاو تجهیزات و امکانات مناسب برای برگزاری جلسات احتمالی وجود داشته باشد)،فضای کافی برای تمرین و آمادگی قبل از شروع بازی ،در نزدیکی کورت مسابقه،فضای موردنیاز برای استراحت و تجدید قوای ورزشکاران و مریبان،اتاق کنترل پزشکی و دوپینگ (این محل برای کمک های اولیه،جهت ارائه خدمات به مصدومین ورزشکار و سایرین می باشد در نتیجه باید قابلیت دسترسی برای همگان را داشته و در آن سرویس های بهداشتی نیز وجود داشته باشد)،انبار برای نگهداری وسایل مربوطه، محل برای استقرار تماشاچیان و خبرنگاران، و فضای اداری برای سالن هایی که در آنها مسابقات بین المللی برگزار می شود، باید سالن کنفرانس با ظرفیت مناسب به همراه امکانات و تجهیزات لازم برای خبرنگاران احداث شود. دسترسی ورزشکاران، داوران و تماشاچیان به سالن مسابقات باید بطور مجزا صورت گیرد، و سرویس های بهداشتی لازم برای هر گروه در محل ورودی های مربوطه باشند (۲۶). کورتهای اسکواش معمولاً طوری طراحی و احداث می گردند که تماشاگران امکان دیدن مسابقات را از سه طرف داشته باشند، به همین دلیل دیوارهای کناری و پشتی کورتها را از شیشه نشکن می سازند. در این صورت فاصله حریم ایمنی کورتها ۱ متر باید باشد. به طور معمول تماشاچیان از پشت ناظر مسابقات اسکواش هستند (۲).

امکانات و تسهیلات لازم برای حضور معلولین در سالن نظیر مپ های عبور و یلچر، فضاهای لازم برای قرار گرفتن و یلچرها در کنار صندلی تماشاچیان، سرویس های بهداشتی و راه های دسترسی

آسان به آنها و راههای خروج از سالن. محل استقرار تماشاخانه باید امکان (ویا شرائط قابل کنترل) حضور در زمین برگزاری را نداشته و نور کافی برای عبور و مرور آنان باشد. بهتر است صندلی های مخصوص روی سکوها برای نشستن تماشاگران تعییه گردد. حداقل اندازه های توصیه شده برای صندلی ها نیمکت ها ۷/۶ متر است. تاماشاخانه از آسایش بیشتری برخوردار باشد^(۴). کف زمین اسکواش باید دارای خاصیت ارتتجاعی باشد به طوری که امکان حرکت انعطافی را به بازیکن بدهد. این نوع کف ها به مقاومت سرندگی زیاد و قابلیت برجهندگی و میزان سختی متوسط نیاز دارد. قابلیت چرخش عامل مفیدی برای کف های این ورزش محسوب میشود. ورنگ آن باید به گونه ای باشد، تا توپ سفید به آسانی قابل رویت باشد^(۵). دیوارهای محوطه بازی اسکواش را به صورت یک پارچه، یا با قطعات پیش ساخته بتی و یا آجری ساخته می شوند. نازک کاری این دیوارها نسبتاً سخت و با اندازه های سیمانی یا گچی پوشش می شوند^(۶). سایر موارد در خصوص شرائط محیطی و مشخصات دیوارها و اندازه های ابعاد مختلف، به شرح جداول صفحات بعد می باشد^(۷).

جدول ابعاد و اندازه های زمین بازی اسکواش

مساحت کل (متر مربع)	مساحت حریم (متر مربع) برای یک واحد	حریم ها (متر)		مساحت (متر مربع)				موقعیت زمین
		طولی	عرضی		ارتفاع	عرض	طول	
۶۲/۴	-	-	-	۶۲/۴	۵/۶۴	۶/۴	۹/۷۵	ملی و بین المللی
۶۲/۴	-	-	-	۶۲/۴	۵/۶۴	۶/۴	۹/۷۵	استانی و منطقه ای
۶۲/۴	-	-	-	۶۲/۴	۵/۶۴	۶/۴	۹/۷۵	محله ای و تفریحی

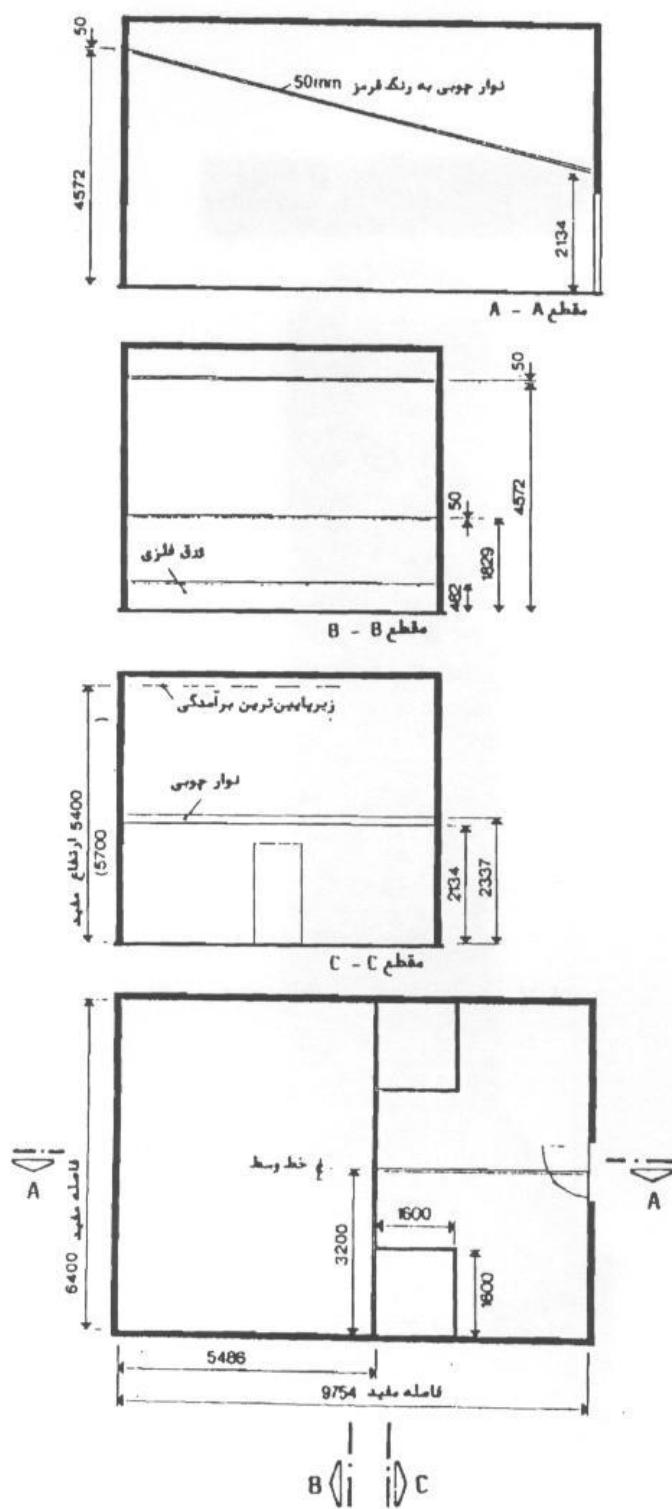

شرایط محیطی مطلوب اسکواش

عوامل محیطی تعیین کننده								
ویژگی بازی از نظر اکوستیک	میزان تعویض هوا	روشنایی			رطوبت به درصد	دما به درجه ساندیگراد		
		نور طبیعی و جهت گیری	به لوکس					
			رقابتی	تمرینی و تفریحی				
مکعب	۰/۷۵ متر							
هوای تازه								
بازی در سکوت	۰/۷۵ متر	توصیه نمی شود	۵۰۰ تا ۲۰۰۰	۳۸۰	۴۰	۱۸		
دقیقه بازاء								
هر نفر								
بازیکن								

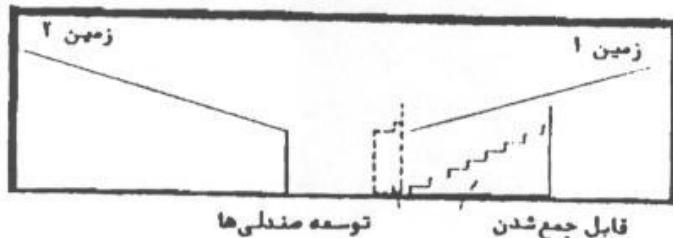
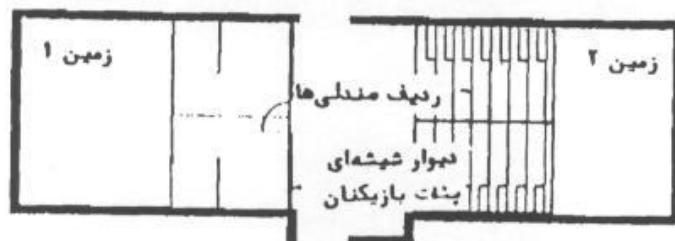
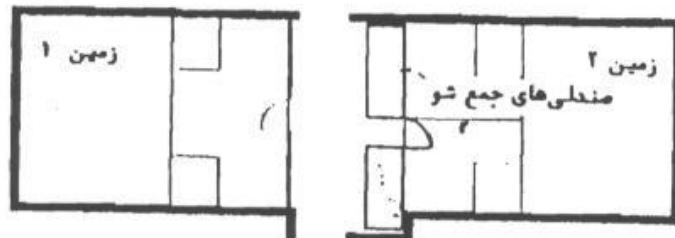
مشخصات جدارهای داخلی سالن اسکوаш

جدارها							
کف محوطه بازی			دیوار		سقف		
خط کشی		ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ
رنگ	عرض به میلیمتر						
قرمز	۵۰	بادوام و مستحکم، با قابلیت بر جهندگی مناسب، با سختی مناسب، مقاوم دربرابر سرندگی و با مقاومت نشست مناسب	آزاد	مسطح و بدون لبه و برآمدگی، غیر زبر و نرم، پایدار در برابر ضربه و بدون نورگیر در دیوار	روشن	پیش بینی حافظ برای چراغها	—

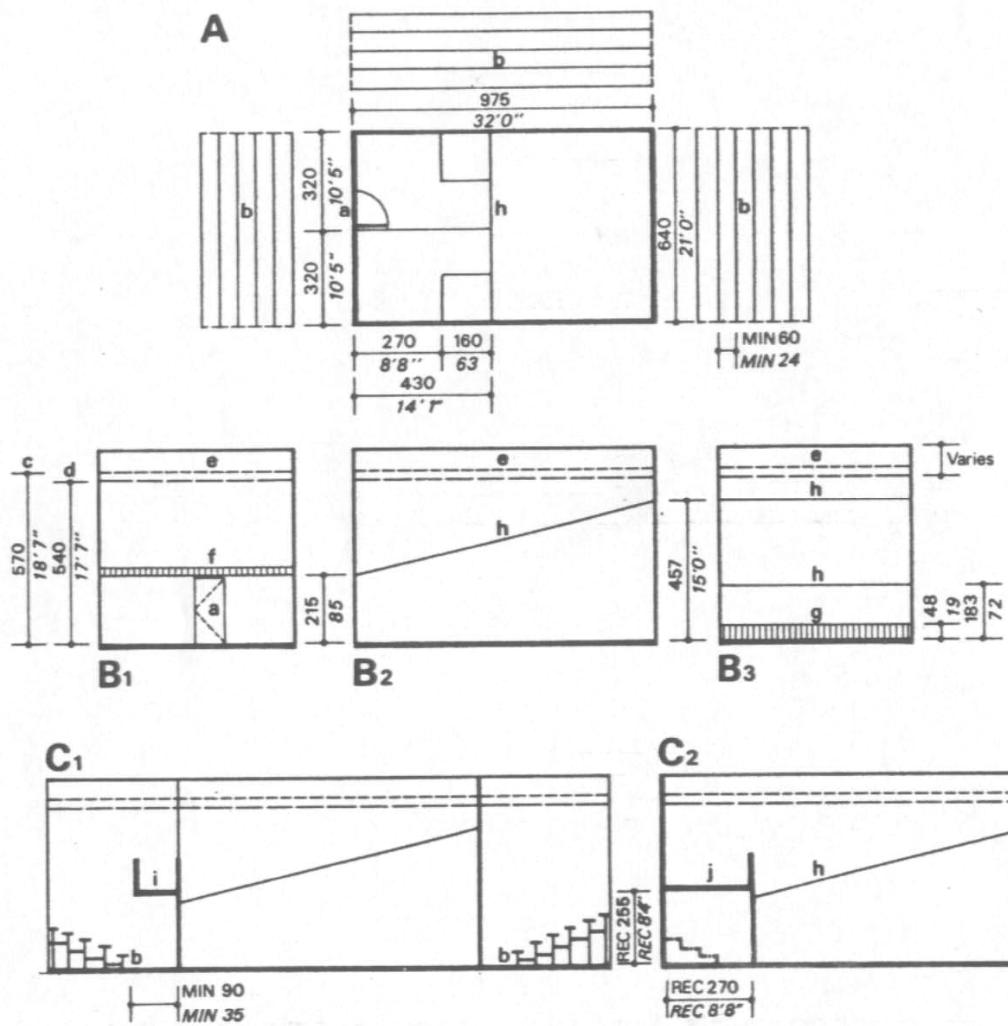

اندازه‌ها و مشخصات زمین اسکواش

در سالن های اسکواش برای تماشاچیان می توان از صندلیهای تاشو استفاده نمود. پلان های زیر نمونه ای از روش های بهره گیری از آنها را نشان می دهد.

قرارگیری صندلیهای قابل جمع شدن تماشاچیان
(زمین شماره ۲ تبدیل به جایگاه تماشاچیان شده است)

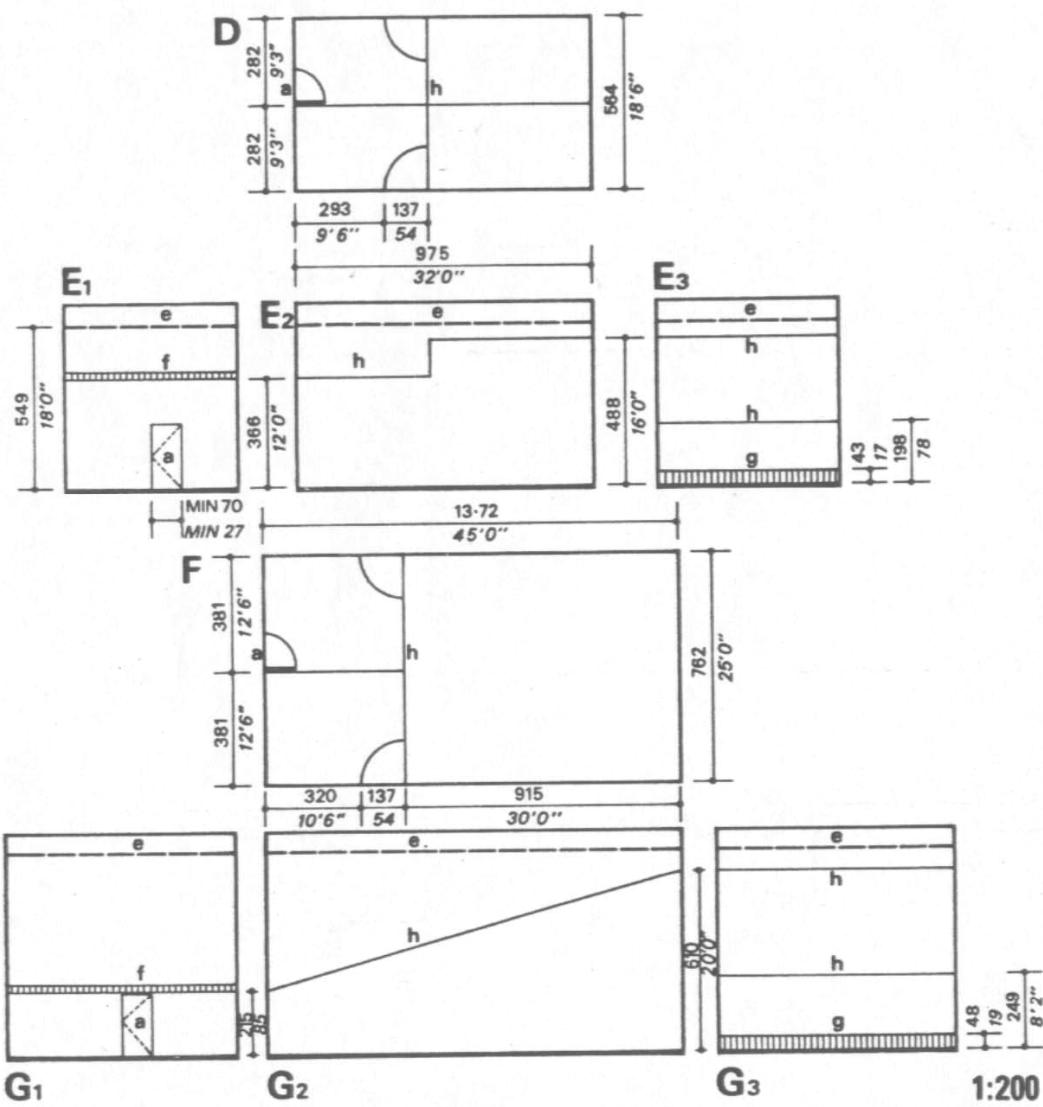

1:200

جایگاه با دیوارهای شیشه‌ای، دیوار پشتی معمولاً
شیشه‌ای است
حدائق ارتفاع جهت بازیهای قهرمانی
همچون **c** برای بازیهای باشگاهی
فضای خالی برای نصب نور و تهیه
خته صدایکر (Sound board)

b کف سازی از جنس چوب
d علامت گذاری و خط کشی بارنگ قرمز به پهنهای
هزانی متر
e جایگاه دوران (برای مسابقات قهرمانی)
f جایگاه تماشاچیان

A پلان اسکواش
B نمایها (Elevations)
B1 دیوار پشتی
B2 دیوار پهلوی
B3 دیوار جلویی
C انواع دیوار و جایگاه
C1 زمین بازی جهت برگزاری مسابقات با جایگاه و دیوار
C2 شیشه‌ای که از یک طرف سفید بنظر می‌رسد.
زمین بازی برای مسابقات باشگاهی با دیوارهای تیره و
جایگاه تماشاچی
e دریکطرفة (Flush door)

تذکرات:

- دیوارها باید سفید خاکستری یا لیمویی و کاملاً صاف باشند.
- کف زمین معمولاً از چوب سخت (hardwood) است (sprung) که به موازات دیوارهای پهلویی قرار می‌گیرند.

پلان زمین اسکواش امریکایی

D

نماها

E

دیوار پشتی

E1

دیوار پهلویی

E2

دیوار جلویی

E3

پلان زمین اسکواش برای مسابقات بین المللی

F

مثل E

G

انواع دیوار و جایگاه تماشچی مثل C (به صفحه ۲۱ نگاه کنید).

a-h

سالن ورزشی راکتی (اسکواش- اسکواش آمریکائی- بدمنیتون- تنس) ارتفاع ۷/۶۰

ردیف	فضای مورد نیاز	ابعاد M			مساحت واحد(م²)	تعداد	مساحت کل(M²)	ظرفیت	طبقه احداث
		ارتفاع	عرض	طول					
۱	اطلاعات و گیشه	۳	۲	۳	۶	۱	۶	در یک طبقه	
۲	ابعاد زمین بازی	۷/۶	۲۲/۵	۳۲	۷۲۰	۱	۷۲۰		
۳	حریم								
۴	سرویس بهداشتی	۳	۱/۲	۱/۷	۲	۵	۱۰		
۵	کمک های اولیه	۳	۳	۴	۱۲	۱	۱۲		
۶	رختکن ولاکر	۳	۱/۲	۱/۶	۲	۱۰	۲۰		
۷	دوش	۳	۱/۲	۱/۷	۲		۱۰		
۸	بدنسازی	-	-	-			-		
۹	تأسیسات	۳	۲	۳			۶		
۱۰	بوفه / تریا	۳	۴	۵			۲۰	۵۰ صندلی	
۱۱	سکوی تماشاچیان	۳	۴	۲۰			۸۰		
۱۲	فضای ارتباطی درونی و ورودی	۳			۴۰		۴۰		
۱۳	اطاق اداری	۳	۳	۴			۳۶	۳	
۱۴	اطاق داور و مربی	۳	۳	۴			۱۲		
۱۵	اطاق نور و صدا	۳	۲	۳			۶		
۱۶	انباری	۳	۳	۴			۱۲		
۱۷	جمع کل عیانی	-	-	-			۹۹۰		
۱۸	عرصه						۲۱۵۰		

(مذاقل فضای مسقف برای استقرار ۲ اتومبیل ۲۵ مترمربع است که با توجه به پارکینگ مورد نیاز به متراژ کل افزون می‌گردد.)

ایمنی در اسکواش-

- ۱- از کفش های میدانی استفاده نشود، زیرا برای حرکت ناگهانی به طرفین که در اسکواش لازم است، طراحی نشده اند.
- ۲- از راکت های غیر استاندارد بهره گیری نشود، زیرا امکان ایجاد و تشدید آسیب های مفاصل آرنج و شانه را به دنبال خواهد داشت.
- ۳- چنانچه برای دیوارهای کورت از شیشه استفاده می شود، حتماً جنس آنها از سکوریت باشد.
- ۴- در صورت بروز پارگی یا خرابی در کف پوش یا هرگونه برآمدگی در کف، تارفع مشکل از کورت استفاده نشود و یا با احتیاط لازم فعالیت شود.
- ۵- دمنده های سیستم های تهویه به طور مستقیم به بازیکنان نوزند.
- ۶- طراحی کورت ها به گونه ای نباشد که نور به طور مستقیم به چشمان ورزشکاران تابیده شود.
- ۷- وسایل کمک های اولیه در تمام فعالیت های آموزشی، تمرینی و رقابتی وجود داشته باشد.
- ۸- ورزشکاران از پوشیدن لباس های نامناسب (پلاستیکی) و تنگ پرهیز، و در هوای با گرمای بالا از فعالیت اجتناب کنند.
- ۹- بدون آمادگی جسمانی لازم از فعالیت طولانی مدت خودداری شود.

منابع و مأخذ اسکواش-

<http://fa.wikipedia.org>

۱-دانشنامه آزاد ویکی پدیا.برگرفته از سایت

۲-قوانين و مقررات فدراسیون اسکواش .

۳-برگرفته از وبگاه فدراسیون اسکواش ایران.

۴- مدیریت اماكن ورزشی- گیل فرد-ترجمه دکتر حسن اسدی و-انتشارات دانشگاه تهران- ۱۳۸۸.

۵-مدیریت اماكن،تاسیسات و تجهیزات ورزشی-تألیف دکتر مجید جلالی فراهانی.دانشگاه تهران. ۱۳۸۸

۶- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۲- ۱۳۷۴-

۷- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۳- ۱۳۷۴-

پژوهش

استانداردها و ایمنی در اماکن ورزشی

مجری: بیژن شیری

ناظر: مهدی مرندی

به سفارش شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

۱۳۸۸

(فصل چهارم ، رشته بدミتون)

(۲۰)

-۲۰-بدمیتون-

تعاریف- این بازی که باراکت و توب پردار در سالنهای سرپوشیده اجرا می شود، برای اولین بار در هند اجرا شد و پس از آن به انگلستان برده شد. در هندوستان این بازی را پونا (Poona) می نامیدند. افسران ارتش انگلیس که در آن کشور مستقر شده بودند این بازی را آموختند و آنرا به انگلستان برده و به دوستان خود معرفی کردند. چون برای اولین بار این بازی در مجلس ضیافتی که در قصر بدمیتون برپا شده بود، انجام گرفت از آن پس بازی پونا را بدمیتون نامیدند. این بازی به سرعت در اکثر کشورهای جهان گسترش یافت. پیدایش بدمیتون در ایران حدود یکصد سال پیش با ورود انگلیسیها به جنوب کشور بخصوص شهرهای نفت خیز خوزستان متداول شد^(۱). این ورزش شامل انواع حرکات دویدن، پریدن، ضربه زدن، خم شدن و کشش بدن بصورت سریع بوده و برای بازیکن لذت بخش است. این ورزش برای سلامت بدن بسیار مفید و موجب افزایش قدرت، استقامت، سرعت، چابکی و ورزیدگی بدن می شود. قدرت تشخیص، احساس رقابت و رضایت و تمرکز حواس و سرعت انتقال فکری و بدنی (عصبی و عضلانی) را تقویت می نماید. ضمناً در طی تمرینات و مسابقات موجبات آشنایی و دوستیهای بیشتر را فراهم می نماید. این بازی به دو صورت انفرادی و دو نفر (دوبل) انجام می گیرد. در بازیهای انفرادی، در هر قسمت زمین یکنفر و در بازیهای دوبل در هر قسمت زمین دو نفر قرار می گیرند و بازیکنان توب را از روی توربه طرف یکدیگر طوری می زندگه به زمین حریف مقابل برخورد نمایند و یک امتیاز یا زدن سرویس را بدست آورند. توب بدمیتون حتماً باید در فضای بین بازیکنان ردوبدل شود و در صورتی که توب روی زمین بازی بافت، بازی متوقف خواهد شد. یک مسابقه شامل سه گیم است و برنده کسی است که دو گیم از سه گیم را برد. هر گیم در بازی انفرادی و دوبل مردان ۱۵ امتیاز و در بازی بانوان انفرادی ۱۱ امتیاز و دوبل بانوان ۱۵ امتیاز است. پس از پایان هر گیم بازیکنان زمین را عوض می کنند. در مردان ۱۵ تایی است و در نونهالان و بانوان ۱۱ تایی است. در بازیهای یک نفره و دو نفره مردان کسی که زودتر به امتیاز ۱۵ برسد، برنده گیم محسوب می شود و در بانوان و در نونهالان هر کسی زودتر به امتیاز ۱۱ برسد، برنده گیم محسوب می شود. هر کس ۲ گیم از ۳ گیم را ببرد برنده بازی است برای شروع بازی داور مسابقه با سکه عمل قرعه کشی را انجام می دهد. نفر برندۀ قرعه کشی می تواند توب یاد ریافت، (زمین) را انتخاب کند^(۲).

تعداد کل بازیکنان یک نفره و دونفره یک تیم، حداقل ۴ نفر و حداقل ۷ نفر، ۳ تا انفرادی (۲ تا دونفره و دوبل). تعداد داوران مسابقه ۱۲ نفر به شرح داور بالا، داور سرویس و ۱۰ داور خط میباشد.

تجهیزات بدمنیتون- وسایل و تجهیزات بازی بدمنیتون عبارتند از: تور، توپ (شاتل) و راکت. تور بدمنیتون در ارتفاع ۱/۵۵ متر ببروی پایه یا میله هایی قرار می گیرد. راکت بدمنیتون به دو صورت فلزی و چوبی مورد استفاده قرار می گیرد و معمولاً با نخ روده و با نایلون تارکشی شده است. وزن راکت بدمنیتون بعداز تارکشی باید حدود ۱۴۰ گرم باشد. توپ بدمنیتون نیز که شاتل نیز نامیده می شود، دارای شکل خاصی است که به آن پر وصل می کنند.

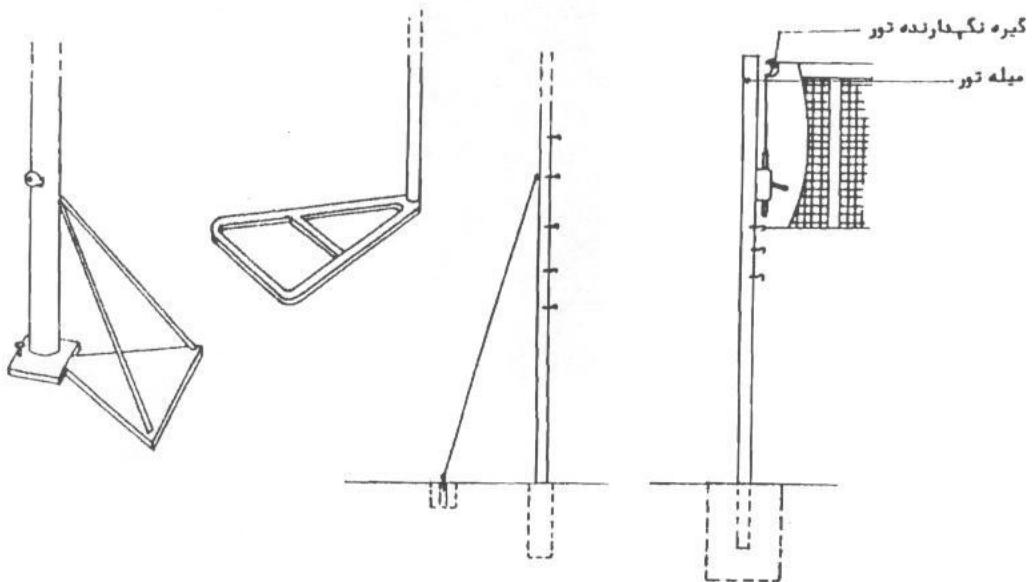

لباس بازیکنان طبق قانون فدراسیون بین المللی بدمنیتون باید سبک، آزاد و به رنگ سفید می باشد. ورزشکاران این ورزش پیراهن، شورت و جوراب با کفش مخصوص بدمنیتون را هنگام بازی استفاده می کنند. کفش باید دارای کف پلاستیکی صاف و برای بازی باید کف آجدار باشد. استانداردهای بدمنیتون- زمین بازی بدمنیتون به شکل مستعطیل می باشد، و به وسیله تور به دو قسمت مساوی تقسیم می شود. در هر قسمت یک خط کوتاه سرویس و یک خط بلند سرویس به صورت عرضی به موازات تورویک خط مرکزی، در امتداد بر تور و مابین دو خط فوق به عرض ۰،۴ میلی متر کشیده می شود. خطوط زمین باید به سادگی قابل تشخیص بوده و بهتر است به رنگ سفید یا زرد کشیده شود. طول زمین $\frac{13}{4}$ متر (عرض زمین دو نفره $\frac{6}{10}$ متر) عرض زمین یک نفره $\frac{5}{18}$ متر می باشد. کلیه این خطوط جزو زمین محسوب می شود. مشخصات زمین بازی دوبله به شرح زیر است: طول $\frac{13}{4}$ متر، عرض $\frac{6}{1}$ متر، فاصله زمین از خط شروع $\frac{2}{25}$ متر، فاصله از دیوار کنار $\frac{2}{22}$ متر، فاصله بین زمینهای همچوار $\frac{1}{98}$ متر و ارتفاع حداقل $\frac{5}{4}$ متر که در استاندارد

های بین المللی ۷/۶ و ۹/۱۰ متر توصیه شده است. در زمین بازی انفرادی در هر طرف تور طول زمین ۶/۷ مترو عرض آن ۵/۱۸ متر می باشد. خط سرویس در ۰/۷۶ متر از خط سرویس دو نفره واقع شده و خط محدوده، سقوط سرویس در فاصله ۱/۹۸ متری از تور قرار دارد. بدین ترتیب حد انتهایی یا طول زمین برای هردو بازی انفرادی دوبل یکی است ولی در بازیهای دوبل هر زمین سرویس ۷۶ سانتی متر کوتاه تراز زمین انفرادی می باشد.

پایه ها یا میله های تور باید ۱/۵۵ متر ارتفاع داشته باشد. و در روی خطوط طولی زمین دو نفره مستقر شود. پایه های فلزی برکف سالن در کنار خط میانی میدان نصب می شوند. در صورتی که نصب آن ممکن نباشد، باید پایه هابرکف سالن بوسیله وزنه سنگین مهار شوند. قطر هر پایه باید بیشتر از ۴ سانتی متر باشد^(۴). در مواردی که استقرار پایه هاروی خطوط طولی زمین میسر نباشد باید روش هایی برای نشان دادن تلاقی خطوط طولی زمین با پهلوی تور ابداع شود. در صورت استفاده از زمین چند منظوره، این پایه هاممکن است به صورت غلافی داخل زمین نصب شوند. در این حالت پس از برداشتن پایه، حفره با قیمانده توسط سرپوشی پوشانده می شود. این سرپوش باید هم سطح با کف زمین باشد، تا هنگام بازی برای ورزشکاران ایجاد مزاحمت نکند. در سطوح تمرينی یا تفریحی بازی بدminentون، پایه های تور ممکن است به صورت متحرک با اهرم های مضاعف که روی کف زمین قرار می گیرد و به سهولت جابجا می شود.

تور باید از نخ طبیعی یا بافت مصنوعی ظریف و به رنگ تیره به صورت بافت مشبک مریع به ابعاد حداقل ۱/۵ تاحداکثر ۲ سانتیمتر عرض ۰/۷۶ متر باشد. در قسمت فوقانی آن نواری سفید به عرض ۵/۷ متصل می شود و یک رشته طناب یا سیم از داخل آن عبور کرده و تور را به پایه هامحکم می کند. طول و وزن طناب باید به گونه متناسبی انتخاب گردد، که تور به سهولت کشیده شود و در حالت تراز به نوک پایه ها متصل شود. فاصله فوقانی تور از سطح زمین در نفطه مرکزی تور باید ۱/۵۲۴ مترو در کنار پایه ۱/۵۵ متر باشد. ارتفاع لبه پایینی تور از سطح زمین بازی در وسط تور باید حداقل ۱/۵۲۴ متر و در طرفین ۱/۵۵ متر باشد^(۶).

جزئیات پایه‌های توپ بدمنیتون

توپ (شاتل) از مواد طبیعی یا مصنوعی ساخته می‌شود. باید از جنس چوب پنبه که لایه چرمی دارد، باشد. توپ چرمی باید دارای ۱۴ تا ۱۶ پرک باشد که به پایه وصل می‌شوند. وزن توپ باید بین $\frac{۴۷}{۴}$ تا $\frac{۵۰}{۵}$ گرم باشد. پایه قسمت چوب پنبه‌ای انتهای توپ که به قطر $\frac{۲}{۷}$ تا $\frac{۳}{۷}$ سانتی متر است. درازای هر پرک $\frac{۶}{۴}$ تا $\frac{۷}{۴}$ سانتی متر است. نوک فوکانی پرک‌ها، باید به عرض $\frac{۵}{۴}$ الی $\frac{۶}{۴}$ سانتی متر گستردۀ باشد و با ناخ یاماده مناسب دیگری محکم شوند. رنگ توپ معمولاً سفید و روشن می‌باشد. امروزه برحی از انواع توپ‌های بدمنیتون از پلاستیک درست می‌شود اما توپ‌هایی که در رقابت‌های جدی و رسمی استفاده می‌شوند، از ۱۶ پر واقعی درست شده‌اند. کارشناسان ادعا می‌کنند بهترین توپ‌های موجود، آنهایی هستند که از بال چپ غاز برای قسمت پردار توپ استفاده شده است^(۱). جدول صفحه بعد ابعاد و اندازه‌های فعالیت‌های ورزش بدمنیتون را برای سالن‌های مختلف ارائه کرده است^(۲).

جدول ابعاد و اندازه های زمین بازی بدمنیتون

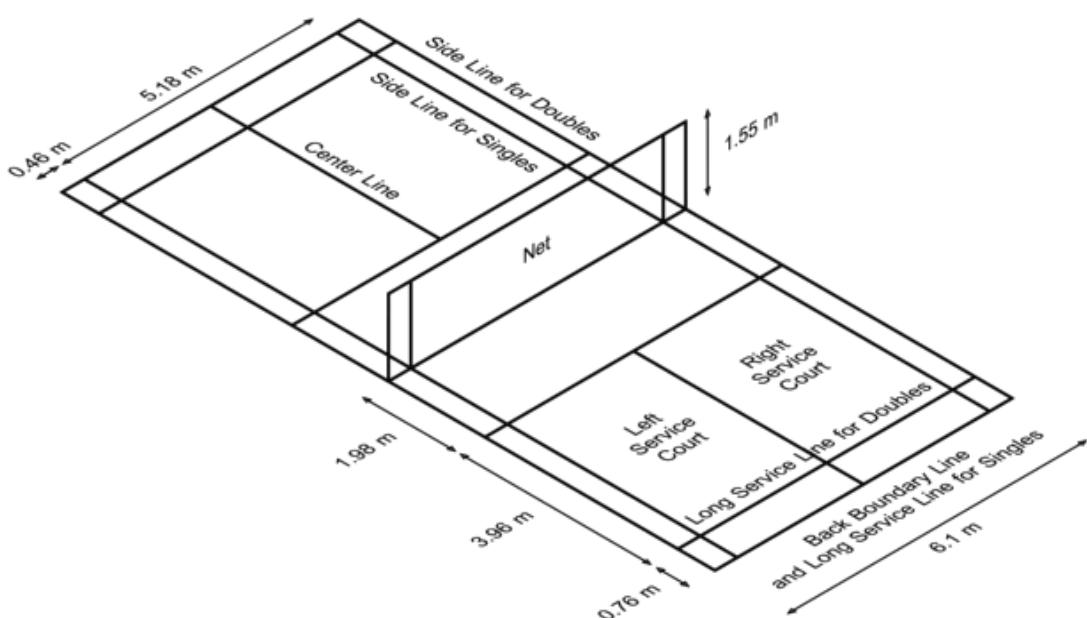
موقعیت زمین	ابعاد(متر)			مساحت (مترمربع)	حریم ها(متر)	مساحت حریم (مترمربع)	مساحت کل (مترمربع)
	طول	عرض	ارتفاع				
ملی و بین المللی	۱۳/۴	۶/۱	۹/۱۰	۸۱/۷۴	۲/۲۵	۲/۲۲	۱۰۷
استانی و منطقه ای	۱۳/۴	۶/۱	۹/۱۰	۸۱/۷۴	۲/۲۵	۲/۲۲	۶۵
محله ای و تفریحی	۱۳/۴	۶/۱	۹/۱۰	۸۱/۷۴	۲/۲۵	۲/۲۲	۵۹

۱-مساحت کلی برای یک زمین در سطح ملی و بین المللی $10/45 \times 17/9$ ، برای دو زمین $18/62 \times 17/9$ و فاصله بین دو زمین موازی حداقل ۱/۹۸ متر.

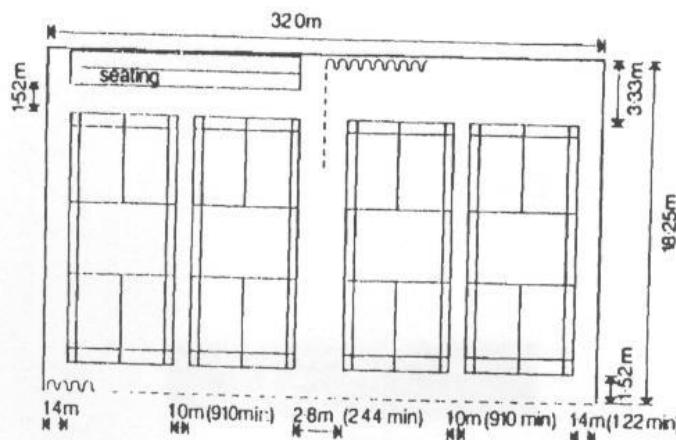
۲-مساحت کلی برای یک زمین در سطح استانی و منطقه ای $8/9 \times 16/44$ ، برای دو زمین $16/44 \times 16/44$ و فاصله بین دو زمین موازی حداقل ۱ متر.

۳-مساحت کلی برای یک زمین در سطح محله ای و تفریحی $8/54 \times 16/44$ ، برای دو زمین $15/55 \times 16/44$ و فاصله بین دو زمین موازی حداقل ۰/۹۱ متر.

خطوط زمین بدمنیتون

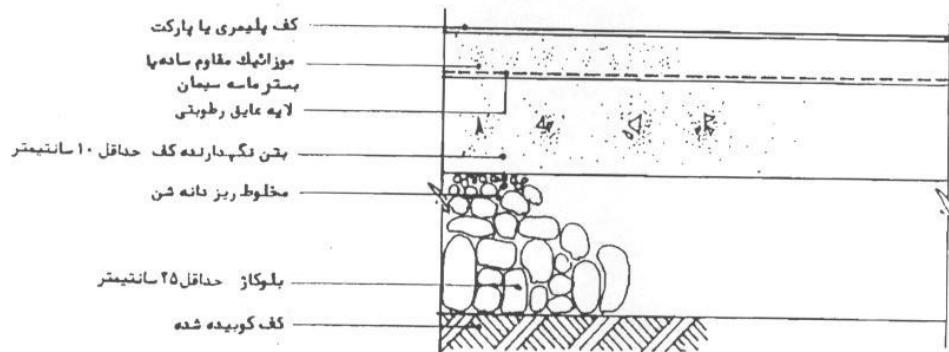
زمین های بازی بدミتون ممکن است به صورت دو یا چهار واحد هم جوار طراحی شود. ابعاد محوطه مورد نیاز در پلان زیر نمایش داده شده است^(۷).

طرح همچواری دو یا چهار زمین بدミتون

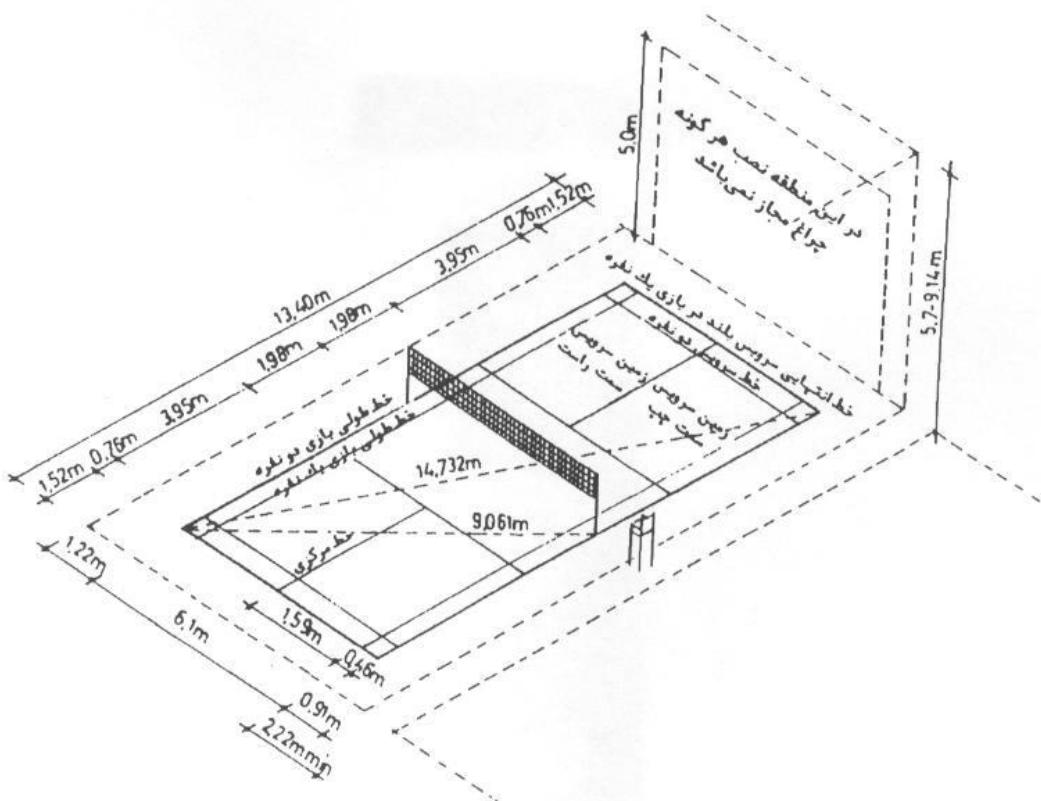
محدوده حریم های این زمین هارامی توان به وسیله تورسیمی و یاپلاستیکی و دربرخی موارد به وسیله پرده های مخصوص جدانمود، تا از خروج توپ جلوگیری شود. علاوه براین، بدミتون در سالن های چند منظوره نیز قابل انجام است و این ورزش با کمترین تجهیزات در جوار تنس روی میزو ورزش های رزمی و قدرتی مانند شمشیر بازی و ژیمناستیک در داخل یک سالن و در جوار هم قابل اجراست. همچنین زمین بدミتون ممکن است بروی زمین بسکتبال و والیبال و حتی تنیس منطبق شود، و هریک به صورت مستقل مورد استفاده قرار گیرند. مشخصات کف مناسب برای سالن های ورزش بدミتوندر جدول بعدی آمده است می توان از چوب یا انواع پلاستیکی که دارای اصطکاک کافی باشد، استفاده نمود. رنگ های زمین باید تیره باشد تا از انعکاس نور و خطای دید بازیکنان نسبت به توپ بدミتون جلوگیری گردد.

به طور کلی در مسابقات این ورزش سالن باید محیطی ساکت و با آرامش داشته باشد. برای این منظور ورودی تماشاچیان به سالن باید درجهات طولی زمین و به دلیل دسترسی آسان به صندلی ها و سکوهای نشستن در وسط تعییه میشود. توصیه براین است که از یکی از طرفین کناری زمین برای این کار استفاده شود. جزئیات کف سالن بدミتون در پلان صفحه بعد ارائه شده است.

جزئیات کف سالن بدینتون
 (کلیه جزئیات فنی باید مطابق مشخصات فنی خاص پیش‌بینی شود)

یکی از بهترین نوع کف پوشها برای بازی بدینتون در سالنهای چند منظوره کف پوشهای جمع شو و قابل حمل می باشد. بخش اصلی این کف پوشها از ورقها یا باریکه های PVC واژفرش بافت های پلی استر می باشد. این کف پوشها دریک یا دو قطعه تهیه می شود که به صورت لوله شده حمل و در محل بازی پهن می گردند. برای اتصال این کف ها به کف ثابت از چسب های دو طرفه یا از لایه های زبر با اصطکاک زیاد در زیر آن استفاده می شود^(۶).

بعاد و اندازه های زمین بدمیتون

جانمایی سالن های ورزش بدمیتون -

محل احداث - جهت انتخاب محل مناسب برای ایجاد سالنهای بدمیتون باید به شرایط و موقعیت های زیر توجه و دقت داشت :

۱- ساندازه - زمین موردنظر بایداری قابلیت احداث زمینهای تمرین و مسابقاتی (ممولا سالن های بدمیتون دارای ۴ زمین هستند) و با گنجایش کافی برای تماشگران به تعدادی که در نظر گرفته شده است (حدود ۵۰۰ تا ۲هزار نفر). و کلیه فضاهای جانبی نظیر رختکن، دوش، اداری، ابزار پارکینگ ... و طرح های توسعه ای بعدی را داشته باشد. از جمله این طرح هامی تواند خوابگاه یا هتل برای برگزاری اردوها باشد.

۲- موقعیت(انتخاب زمین ورزشگاه):مکانهای ورزشی علاوه بر درنظر گرفتن وضعیت و موقعیت جغرافیایی نظیر آب و هوای از نظر موقعیت جغرافیای شهری (محلی) نیز دارای دسترسی آسان برای بهره برداری، ونباید در کنار مراکز عمومی پر رفت و آمد و یا مراکزی که نیازمند آرامش هستند نظیر بیمارستانها، مجتمع های مسکونی و... احداث گردند و ارجح آن است که در کنار مراکز آموزشی نظیر مدارس، دبیرستانها و دانشگاهها و پارک هاساخته شوندو دسترسی لازم به معابر سهل الوصول نظیر بزرگ راهها و خیابانهای اصلی و سرویس های رفت و آمد عمومی را داشته باشند. زمین های بد مینتون خصوصاً آموزش و تمرینی در سالن های چند منظوره ورزشی و پارکها قابل احداث می باشند.

۳- جانمایی بنا (تعیین محل احداث بنا): باید به نحوی باشد که در صورت نیاز و امکان از عوارض زمین برای طراحی و ساخت نهایت استفاده شده و از عوامل مصنوعی (ساخت و ساز) در تکمیل آن بهره گیری شود و به عواملی نظیر آفتاب، باد و باران توجه گردد.

۴- جانمایی سالن، براساس مطالعات انجام شده در آزمایشگاههای معتبر در مورد آب های سطحی، آبراهها، توان بالقوه خاک، نفوذ پذیری و مکانیک خاک توصیه می شود.

۵- امکان ایجاد، یاد سترسی به پارکینگ و فضاهای عمومی را داشته باشند (۴ و ۵).

فضاهای جنبی مورد نیاز سالن های ورزش بد مینتون -

فضاهای جنبی سالنهای این رشته ها عبارتند از: فضای لازم برای رختکن ورزشکاران که در آنها سرویس های بهداشتی و دوش کافی وجود داشته باشد، رختکن برای داوران و برگزارکنندگان مسابقات (این محل باید علاوه بر امکانات برای تعویض لباس، فضا و تجهیزات و امکانات مناسب برای برگزاری جلسات احتمالی وجود داشته باشد)، فضای مورد نیاز برای استراحت و تجدید قوا و ماساژورزشکاران و مریبان، اتاق کنترل پزشکی و دوپینگ (این محل برای کمک های اولیه، جهت ارائه خدمات به مصدومین ورزشکار و سایرین می باشد در نتیجه باید قابلیت دسترسی برای همگان را داشته و در آن سرویسهای بهداشتی نیز وجود داشته باشد)، اتار برای نگهداری وسایل مربوطه، محل برای استقرار تماشاچیان و خبرنگاران، و فضای اداری برای سالن هایی که در آنها مسابقات بین المللی برگزار می شود، باید سالن کنفرانس با ظرفیت مناسب به همراه امکانات و تجهیزات لازم برای خبرنگاران احداث شود. همچنین اتاقی برای کنترل نور و صدا در نظر گرفته

شود. دسترسی ورزشکاران، داوران و تماشاجیان به سالن مسابقات بطور مجزا باید صورت گیرد، و سرویسهای بهداشتی لازم برای هر گروه باید در محل ورودی مربوطه باشند^(۶). زمینهای بدミニتون معمولاً اطوري طراحی و احداث می‌گردند که تماشاجیان امکانات و تسهیلات لازم برای حضور معمولین در سالن نظیر رمپهای عبور و پلچر، فضاهای لازم برای قرارگرفتن و یلچر هادر کنار صندلی تماشاجیان، سرویسهای بهداشتی و راه‌های دسترسی آسان به آنها و راههای خروج از سالن. محل استقرار تماشاجیان باید امکان حضور در زمین مسابقه را نداشته و نور کافی برای عبور و مرور آنان وجود داشته باشد. بهتر است صندلی‌های مخصوص روی سکوها برای نشستن تماشاگران تعییه گردد. حداقل اندازه‌های توصیه شده برای صندلی هاوینیمکت ها ۷/۶ متر است. تا تماشاجیان از آسایش بیشتری برخوردار باشند^(۱). کف زمین بدミニتون باید دارای خاصیت ارتقایی باشد بطوری که امکان حرکت انعطافی را به بازیکن بدهد. این نوع کف‌ها به مقاومت سرنگی زیاد و قابلیت برجهندگی و میزان سختی متوسط نیاز دارد. قابلیت چرخش عامل مفیدی برای کفهای این ورزش محسوب می‌شود. ورنگ آن باید به گونه‌ای باشد، تا توپ سفید به آسانی قابل رویت باشد. میزان نور در محیط بازی باید بنحوی باشد که بازیکنان بتوانند پرواز توپ را در فضای زمینه تشخیص دهند. و انعکاس نور در راستای خط دید آنها موجب نارحتی آنها نگردد. نور باید به نسبت مساوی بر روی زمین بازی تابش داشته باشد، بدین منظور نور باید از قسمتهای کناری و فوقانی به زمین بتابند. در این رابطه از سه روش استفاده می‌گردد:

الف- نورپردازی با استفاده از چراغ‌های متحرک.

ب- نورپردازی با استفاده از چراغ‌های آویز، یا در مورد سالن‌های چندمنظوره دور دیف چراغ‌های سقفی ۸/۱ متر در اطراف دو خط طولی زمین.

ج- چراغ‌های سقفی نصب ثابت خارج از فضای محوطه بازی.

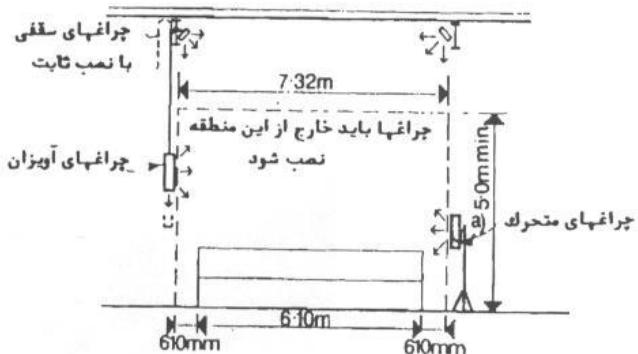
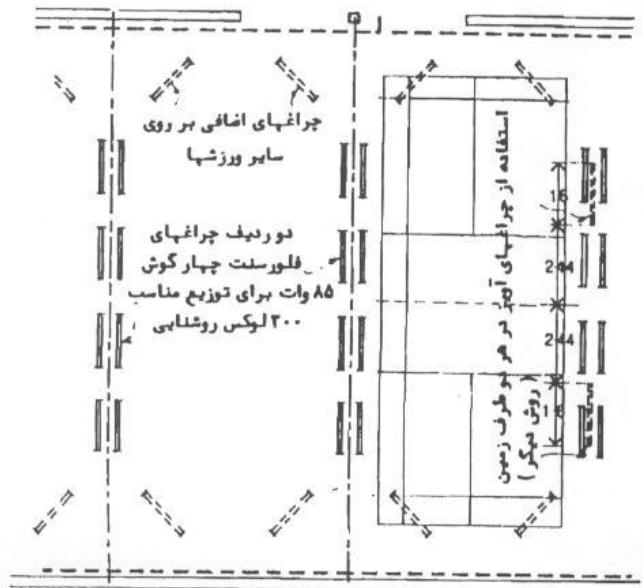
در زمین‌های روبرو باز بدミニتون طول زمین باید در جهت ۲۰ درجه شمالی قرار گیرد تا بازیکنان از شرائط یکسانی برخوردار شوند. همچنین جایگاه تماشاجیان باید در معرض تابش مستقیم آفتاب قرار گیرد. و با توجه به وزن کم توپ این بازی سیستم تهویه هوای باید به نحوی طراحی شود که مانع کوران هواگردد. سایر موارد در خصوص شرائط محیطی و مشخصات دیوارها و اندازه‌های ابعاد مختلف، به شرح جداوی صفحات بعد می‌باشد^(۶).

شرایط محیطی مطلوب بدمیتون

عوامل محیطی تعیین کننده							
ویژگی بازی از نظر اکوستیک	میزان تعویض هوای	روشنایی			رطوبت	دما به درجه سانتیگراد	
		نور طبیعی و جهت‌گیری		به لوکس	به	به درصد	
		رقابتی	تمرینی و تفریحی	ترمینی و تفریحی	میانگین	میانگین	
بازی در سکوت	۰/۵۵ مترمکعب	هوای تازه در هر دقیقه با زاء هر نفر بازیکن	—	۳۰۰ تا ۵۰۰	۲۰۰	۴۰	۱۶

مشخصات جدارهای داخلی سالن بدمنیتون

جدارها							
کف محوطه بازی				دیوار		سقف	
خط کشی		ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ
رنگ	عرض به میلیمتر						
سفید برای مسابقات رسمی و زرد برای بازیهای محله ای و تفریحی	۴۰-۳۸	بامقاومت گرددشی مناسب، بادوام و مستحکم، مقاوم دربرابر سرندگی و با قابلیت چرخشی مناسب	سبز تیره سبز تیره یا آبی تیره	مسطح و بدون لبه، غیر زبر و نرم و بدون نورگیر در دیوار	مسطح و بدون ارتفاع سالن (۵/۴ تا ۷/۶) سبز تیره یا آبی تیره	مسطح و بدون لبه و سالن (۵/۴ تا ۷/۶) سبز تیره یا آبی تیره	روشن

روش‌های سورپردازی زمین بدنه‌فتن و ن

سالن ورزشی راکتی (اسکواش- اسکواش آمریکائی- بدمنیتون- تنس) ارتفاع ۷/۶۰

ردیف	فضای مورد نیاز	ابعاد M				مساحت واحد (م ²)	تعداد	مساحت کل (M ²)	ظرفیت	طبقه احداث
		ارتفاع	عرض	طول						
۱	اطلاعات و گیشه	۳	۲	۳	۶	۱	۶	۶	در یک طبقه	
۲	ابعاد زمین بازی	۷/۶	۲۲/۵	۳۲	۷۲۰	۱	۷۲۰	۷۲۰		
۳	حریم									
۴	سرویس بهداشتی	۳	۱/۲	۱/۷	۲	۵	۱۰			
۵	کمکهای اولیه	۳	۳	۴	۱۲	۱	۱۲			
۶	رختکن ولاکر	۳	۱/۲	۱/۶	۲	۱۰	۲۰			
۷	دوش	۳	۱/۲	۱/۷	۲					
۸	بدنسازی	-	-	-						
۹	تأسیسات	۳	۲	۳	۶					
۱۰	بوفه / تریا	۳	۴	۵	۲۰	۵۰ صندلی	۲۰			
۱۱	سکوی تماشاچیان	۳	۴	۲۰	۸۰					
۱۲	فضای ارتباطی درونی و ورودی	۳			۴۰					
۱۳	اطاق اداری	۳	۳	۴	۳۶	۳				
۱۴	اطاق داور و مریبی	۳	۳	۴	۱۲					
۱۵	اطاق نور و صدا	۳	۲	۳	۶					
۱۶	انباری	۳	۳	۴	۱۲					
۱۷	*پارکینگ	-	-	-	-	-				
۱۸	جمع کل عیانی	-	-	-	۹۹۰					
۱۹	عرضه				۲۱۵۰					

(مدائل فضای مسقف برای استقرار ۲ اتومبیل ۲۵ مترمربع است که با توجه به پارکینگ مورد نیاز به متراژ کل افزون می‌گردد.)

ایمنی در بدミتون-

۱- قبل از شروع آموزش، تمرین و مسابقات ورزش بدミتون حتما برنامه های آمادگی جسمانی عمومی و اختصاصی برای ورزشکاران ارائه شود. زیرا شرکت درورزشها یی که مستلزم حرکات شدیدیا مکرر ساعد باشند مثل بدミتون، تنیس یا پینگ پونگ احتمال آسیب های حاد را در این عضو به دنبال خواهد داشت.

۲- تا وقتی که ورزشکار در شرایط جسمانی خوب قرار بگیرد، به این ورزشها را به مدت طولانی انجام ندهد.

۳- از راکت های نامناسب و سنگین استفاده نشود. زیرا می توانند آرنج و مج ورزشکاران را دچار آسیب نموده یا آسیب موجود را بدتر کنند. انتخاب اندازه یا نوع متفاوت (بزرگتر، قابل انعطاف تر، دسته بزرگتر) ممکن است کمک کننده باشد.

۴- از کفش های میدانی استفاده نکنید، زیرا برای حرکت ناگهانی به طرفین که در بدミتون لازم است، طراحی نشده اند.

۵- از فعالیت در سالن های کم نور و یا نورپردازی نامناسب خودداری شود.

۶- فواصل حریم ایمنی زمینهای بازی با یکدیگر، دیوار و سکوی تماشاچیان کاملا رعایت شود.

۷- از وسایل و تجهیزات (تور، راکت و توپ) سالم و استاندارد در هنگام ورزش بهره برداری شود.

۸- حتما از لباس با پارچه های نخی استفاده شود. تا مبادله حرارتی بین بدن و محیط انجام گیرد.

۹- وسایل و کمک های اولیه در سالن و دسترس باشد. و در هنگام مسابقه حتما پزشکیار در سالن حضور داشته باشد.

۱۰- کف زمین بازی یا سالن صاف و بدون ناهمواری، سالم و بدون خرابی و یا پارگی کف پوش و همیشه تمیز و خشک باشد.

منابع و مأخذ بدینتون-

<http://fa.wikipedia.org>

۱-دانشنامه آزاد ویکی پدیا.برگرفته از سایت

۲-قوانين و مقررات فدراسیون اسکواش .

۳-برگرفته بانک اطلاعاتی ورزش کشور، کتاب سوم، سال ۱۳۸۶-۸۷

۴-مدیریت اماكن ورزشی - گیل فرد-ترجمه دکتر حسن اسدی و-انتشارات دانشگاه تهران- ۱۳۸۸.

۵-مدیریت اماكن، تاسیسات و تجهیزات ورزشی- تالیف دکتر مجید جلالی فراهانی.دانشگاه تهران. ۱۳۸۸

۶- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۲- ۱۳۷۴-

۷- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۳- ۱۳۷۴-

پژوهش

استانداردها و ایمنی در اماکن ورزشی

مجری: بیژن شیری

ناظر: مهدی مرندی

به سفارش شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

۱۳۸۸

(فصل چهارم ، رشته قنیس روی میز)

(۲۱)

-۲۱- تنیس روی میز -

تعریف - تنیس روی میز یا پینگ پنگ (به انگلیسی: *Table tennis*) ورزشی است که روی میز انجام می‌شود، و دویاچهار بازیکن در آن شرکت دارند و هر بازیکن یک راکت دارد و با بهره از آن به توب ضربه می‌زند. توب در این ورزش سبک و توخالی است. جنس میز از چوب و سخت است. خاستگاه این بازی انگلستان است، که در سالهای ۱۸۸۰-۱۸۹۰ شاهزادگان طبقه بالا پس از خوردن ناهار برای سرگرمی به آن می‌پرداختند. گویا در آن زمان آن‌ها برترمی دانستند تا به جای بازی تنیس در زیرآفتاب به انجام ورزشی پردازند، که در زیر سقف باشد، پس تنیس روی میز را ساختند. ورزش تنیس روی میز نخستین بار در سال‌های ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ توسط خارجی‌های مقیم آبادان و مسجدسلیمان به ایرانیان معرفی گردید. و در سال ۱۳۲۵ فدراسیون تنیس روی میز تأسیس شد^(۱). چگونگی بازی بدین گونه است که پس از ضربه سرویس، که می‌باشد در نیمه زمین فرد آغاز گربر زمین بخورد، در ضربه‌های بعدی توب باید فقط در نیمه زمین طرف مقابل به زمین بخورد. دونیمه زمین بایک تور از هم جدا شده‌اند. اگر توب در زمین حریف فرو نماید و توب را به زمین طرف مقابل بزند، یک امتیاز به فردی که ضربه را زده افزوده می‌شود. ترتیب بازی در بازی‌های انفرادی، زننده سرویس ابتدا باید یک سرویس صحیح را اجرا کند، بعد گیرنده سرویس، یک برگشت صحیح را اجرا کند و به همین ترتیب زننده سرویس و گیرنده سرویس هر یک به طور متناوب یک برگشت صحیح را انجام دهند. در بازی‌های دو نفره، ابتدا زننده سرویس، باید یک سرویس صحیح را اجرا کند، سپس گیرنده سرویس، یک برگشت صحیح را انجام، بعد از آن هم بازی زننده سرویس، یک برگشت درست انجام می‌دهد و سپس از آن هر بازیکن به نوبه خود به طور متوالی برگشت صحیح را انجام خواهد داد. زننده سرویس در ابتدای بازی با قرعه کشی انتخاب می‌شود، حریف می‌تواند زمین را انتخاب کند. پس از زدن ۵ سرویس توسط هر بازیکن، زدن سرویس به حریف واگذار می‌شود. تعداد کل بازیکنان آقایان تیمی ۳ الی ۵ نفر، انفرادی، دوبل (دونفره) و در بانوان حداقل تعداد ۲ نفر و حداکثر ۵ نفر. بازیکنان داخل زمین یک یا دو نفر خواهند بود. تعداد داوران در مسابقات ۷ داور (۱ سردار - ۳ کمک داور - ۳ شماره انداز) می‌باشد^(۲).

تجهیزات بازی تنیس روی میز- عبارتند از راکت، توب، میز و تور و پایه های آن. توب بازی به رنگ روشن و دارای ضریب ارتجاعی است. جنس توب از سلولوئید و به رنگ سفید یا نارنجی مات می باشد. راکت تنیس روی میز از سه قسمت تشکیل می شود: چوب، ابر (اسفنج) و لاستیک. چوب راکت از لایه های مختلف تشکیل شده، ابر راکت که لایه میانی است و بین سطح چوب و لاستیک قرار دارد، و از هر رنگی انتخاب شود. قسمت رویی راکت لاستیک استلاستیک راکت دارای یک سطح صاف و یک سطح دونه دارد. میز دارای سطوحی است سطح بالایی میز که به آن سطح بازی می گویند. سطح میز می تواند از هر جنسی باشد و رنگ آن می تواند آبی یا سبز تیره مات باشد. دور تا دور سطح میز دارای خط سفیدی است. در وسط میز خط سفید دیگری به موازات خطوط کناری میز کشیده شده است، که فقط در بازیهای دو نفره (دوبل) کاربرد دارد. توروگیره تور، میز را از وسط به دو قسمت تقسیم می کند. لباس ورزشکاران تنیس روی میز شامل پیراهن آستین کوتاه جوراب ساقه کوتاه و کفش ورزشی است. رنگ لباس سفید یا رنگ روشن باشد.^(۳).

استانداردهای تنیس روی میز- سطح میز باید مستطیل وافقی بوده طول آن ۲۷۴ سانتی مترو عرض آن ۱۵۲,۵ سانتیمتر و ارتفاعش از سطح زمین تاسطح فوچانی آن ۷۶ سانتیمتر باشد. سطح فوچانی که سطح بازی نامیده میشود، بایستی مات و تیره باشد ولی رنگ سبز تیره از همه رنگها مناسب تر است. خطهای سفیدی به پهنهای ۲ سانتی متر کنارهای سطح میز را مشخص می کند. سطح فوچانی میز قانونی تنیس روی میز مربع مستطیل است. توری به ارتفاع ۱۵,۲۵ سانتیمتر آن را به دو قسمت مساوی تقسیم می کند. ارتفاع سطح فوچانی میزی اسطح بازی از کف سالن ۷۶ سانتیمتر است. در بازیهای چهارنفری سطح بازی را خط سفید دیگری به پهنهای ۳ سانتیمتر به دو قسمت کاملاً مساوی تقسیم می کند. میزهای پینگ یا ثابتند (دو تکه) و یا تاشو (یک تکه) که بیشتر بازیکنان خوب روی میز ثابت که تعادل آن زیاد است، بازی میکنند. جنس میز از چوب سخت است. سطح بازی میتواند از هر جنسی ساخته شود با این شرط که وقتی یک توب استاندارد در هر قسمت میز از ارتفاع ۳۰ سانتیمتری رها شود به اندازه ۲۳ سانتیمتر به سمت بالا جهش داشته باشد.^(۲).

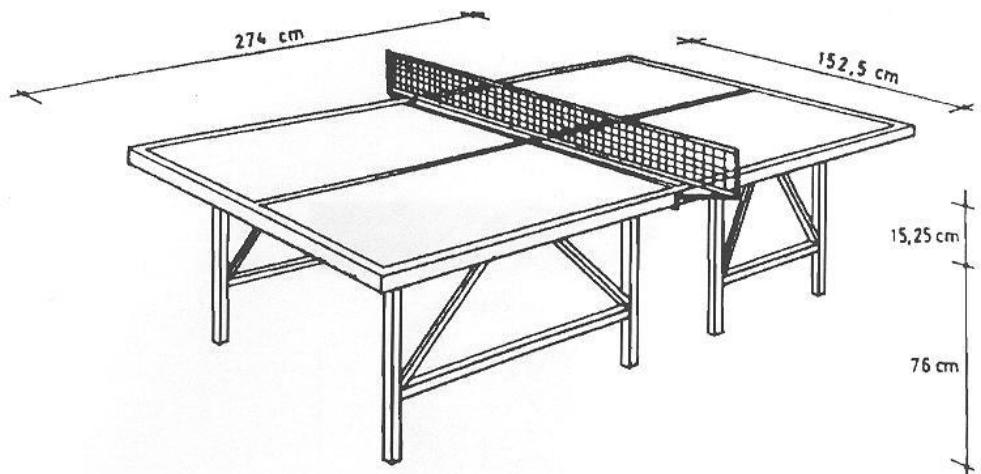
مجموعه تور شامل تور، ضمائم آن، پایه های مربوطه و گیره هایی است که مجموعه تور را به میز متصل می کند. تور باید به وسیله طنابی که طرفین آن به دو پایه عمودی به ارتفاع ۲۵/۱۵ سانتیمتر بسته شده، متصل شود. حد خارجی این دو پایه نیز باید ۲۵/۱۵ سانتیمتر خارج از خط کناری میز

باشد. بخش بالای تور در سرتاسر طول آن باید ۲۵/۱۵ سانتیمتر از سطح بازی ارتفاع داشته باشد. بخش پایین تور، در سرتاسر طول آن باید تا حد امکان به سطح بازی نزدیک بوده و قسمتهای انتهایی دو طرف تور نیز تا حد امکان نزدیک و چسبیده به میله‌های نگهدارنده تور باشد.

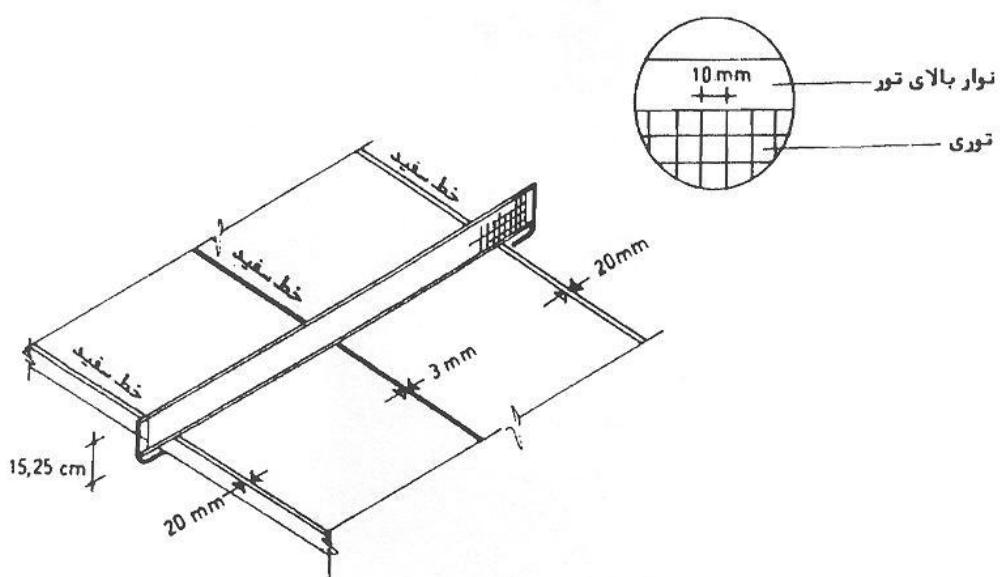
توب پایدارکروی شکل و قطر آن ۴۰ میلیمتر باشد. وزن توب باید ۷/۲ گرم باشد. جنس توب باید از سلولوئید با مواد پلاستیکی مشابه وزنگ آن سفید مات یا نارنجی مات و بدون انعکاس نور باشد. معمولاً توپهای زرد در میزهای آبی رنگ و توپهای سفید در میزهای سبز رنگ استفاده می‌شوند.

راکت می‌تواند به هر شکل، اندازه و وزن مورد استفاده قرار گیرد اما تیغه (چوب) آن باید صاف و محکم باشد. حداقل ۸۵٪ از ضخامت تیغه راکت (چوب راکت) باید از چوب طبیعی باشد. یک لایه چسبانک در میان تیغه راکت می‌تواند به کمک مواد الیافی مانند الیاف کربن، الیاف شیشه، یا کاغذ فشرده، محکم و تقویت شود اما این لایه نباید ضخیم تر از ۵/۷ درصد کل ضخامت و یا ۵۳/۰ میلیمتر باشد (در این محاسبه هر کدام عدد کمتری باشد در نظر گرفته می‌شود). هر طرف تیغه یا چوب راکت که برای ضربه زدن به توب مورد استفاده قرار می‌گیرد باید از جنس لاستیک معمولی عاجدار که عاج آنها به طرف بیرون است پوشیده شود که در این صورت ضخامت کل آن به انضمام چسب نباید از ۲ میلیمتر تجاوز کند، و یا از جنس لاستیک دولایه با عاج‌های به طرف داخل یا خارج بوده که ضخامت کل آن به انضمام چسب نباید از ۴ میلیمتر بیشتر باشد. لاستیک عاجدار معمولی عبارت است از یک لاستیک بدون منفذ از نوع طبیعی یا مصنوعی که عاج‌های آن به طور یکنواخت قرار گرفته‌اند. تراکم این عاج‌ها نباید کمتر از ۱۰ عاج و بیشتر از ۳۰ عاج در هر سانتیمتر مربع باشد. لاستیک دولایه عبارت است از یک لایه اسفنج منفذدار که با یک لایه بیرونی لاستیک عاجدار معمولی با ضخامت حداقل ۲ میلیمتر پوشیده شده است. تیغه راکت، لایه بین آن، لایه‌های پوشش و یا لایه‌های چسب بین آن که در قسمتی از راکت قرار داشته باشند که ضربه‌ها با آن زده می‌شود، باید یکنواخت بوده و دارای ضخامت یکسانی باشند. سطح رویه یک طرف راکت و یا سطح تیغه راکت که رویه نداشته باشد، باید به رنگ قرمز روشن و مات و طرف دیگر آن سیاه باشد. عدم یکنواختی در سطح رویه راکت حتی به صورت جزئی و یا عدم یکنواختی در رنگ آن که به دلیل ضربه خوردن یا ساییدگی رخ داده باشد مجاز است مشروط بر آنکه منجر به تغییر در کل خصوصیات سطح رویه راکت نشود. در آغاز هر مسابقه و هر زمان که در طول

مسابقه، بازیکن راکتس را عوض کند باید راکتی که میخواهد از آن استفاده کند به حریف اش و داور نشان دهد و اجازه امتحان کردنش را نیز به آنان بدهد^(۳).

ابعاد و اندازه های میز تنیس روی میز

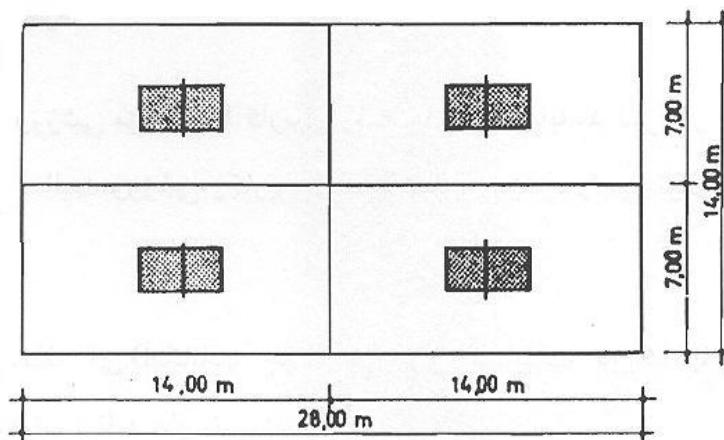
اندازه ها و جزئیات تور تنیس روی میز

تنیس روی میز را می توان در سالن های چند منظوره برگزار نمود. ولی اندازه های سالن های

اختصاصی به تعداد میزهایی که در آن استقرار می‌یابد، بستگی دارد. در رقابت‌های جهانی معمولاً تعداد ۲۰ محوطه بازی به اضافه یک سالن آمادگی بازیکنان به گنجایش حدود ده محوطه بازی پیش‌بینی می‌شود. محوطه بازی برای هر واحد میز به شرح جدول زیر می‌باشد.

استانی و منطقه‌ای	بین‌المللی و ملی	ابعاد و فواصل
۱۰ متر	۱۴ متر	طول (بین دیواره‌ها)
۵ متر	۷ متر	عرض (بین دیواره‌ها)
۳/۶۳ متر	۵/۶۳ متر	فاصله از انتهای میز تا دیواره‌ها
۱/۷۴ متر	۲/۷۴ متر	فاصله از کناره میز تا دیواره‌ها
۳/۵ متر	۴/۵ متر	ارتفاع تا زیر چراغ

محوطه هم‌جوار در بازی تنیس روی میز به وسیله نوعی دیواره مانند پانل یا دیوارهای کوتاه جمع شو یا حصارهایی، از یکدیگر جدا می‌شود. این گونه دیواره‌ها که قابل جمع آوری و نصب مجدد است، به رنگ آبی پررنگ می‌باشد. قطعات پانلهای جمع شو دارای ابعاد 2×0.76 بوده و دکنار یکدیگر نصب می‌شود. نمونه چهار محوطه هم‌جوار در شکل زیر ارائه شده است.

هم‌جواری چهار محوطه تنیس روی میز

در برگزاری مسابقات تنیس روی میز معمولاً از سالن های والیبال و بسکتبال که خصوصیات آنها مانند سالن های تنیس روی میز می باشد، استفاده می شود. محوطه هر میز توسط تورهای جداکننده مشخص می گردد.

جدول ابعاد و اندازه های زمین بازی تنیس روی میز

مساحت کل(مترمربع) برای یک واحد	مساحت حریم (مترمربع)	حریم ها(متر)(۱)		مساحت (مترمربع)	ابعاد(متر)			موقعیت زمین
		عرضی	طولی		ارتفاع	عرض	طول	
(۴)۱۰۰/۵	-(۳)	-	-	۹۸	(۲)۴/۵	۷	۱۴	ملی و بین المللی
(۶)۵۰	-(۷)	-	-	۵۰	(۵)۳/۵	۵	۱۰	استانی و منطقه ای
۳۴/۹۶	-	۲/۲۲	-	۳۴/۹۶	(۵)۳/۵	۴/۶	۷/۶	محله ای و تفریحی

۱- فضای دسترسی با عرض $1/5$ تا 2 متر در یک سمت محوطه بازی در نظر گرفته شود.

۲- حداقل فاصله از زیر منبع نور تا کف.

۳- حداقل $2/5$ متر مربع مساحت برای داوران و متصدیان ضروری می باشد.

۴- برای مسابقات در سطح ملی و بین المللی فقط یک واحد میز تجهیز می شود.

۵- فاصله از زیر منبع نور تا کف زمین حداقل $2/7$ متر در نظر گرفته شود.

۶- سطح لازم برای دو واحد میز $= 10 \times 10 = 100$ متر مربع، سه واحد میز $= 15 \times 15 = 225$ متر مربع و چهار واحد میز $= 20 \times 20 = 400$ متر مربع.

۷- در این مسابقات مساحتی حداقل معادل 9 متر مربع به طول چهار متر در سمت مناسب به منظور نظارت هیئت داوران و مسئولان در نظر گرفته شود.

پوشش کف سالن تنیس روی میز باید به گونه ای باشد، که اصطکاک کف با کفش بازیکن بدون ایجاد لغزش، امکان حرکت سریع و جهشی ر برای وی فراهم نماید. همچنین کف باید صاف بوده و توانایی تحمل وزن میز را داشته باشد، لیکن سختی کف زمین نباید به اندازه ای باشد که موجب ناراحتی های ورزشکار شود. بدین ترتیب در این زمین های بازی دارای پوشش چوبی و یا مواد پلاستیکی استفاده شود. بتن، موزائیک و کف های مشابه نامناسب است. رنگ کف باید طوری انتخاب شود که میز بازی و توپ به راحتی قابل رویت باشند و در ضمن چشم بازیکن از روشنی زیاد کف و انعکاس نور دچار خستگی نشود. رنگ دیوارها تا ارتفاع 2 متر باید رنگ تیره داشته باشد، تا در

موقع ضربه از روی تورو سط میز، بازیکن دچار خطأ نشود. دیواره متحرک اطراف محوطه بازی باید به گونه ای نصب شود، که ضربه های مختصر و یالرزش کف موجب سقوط آنها نشود^(۷).

جانمایی سالن های ورزش تنیس روی میز-

محل احداث- جهت انتخاب محل مناسب برای ایجاد سالن های تنیس روی میز باید به شرایط موقعیت های زیر توجه و دقت داشت :

۱- اندازه- زمین مورد نظر باید دارای قابلیت احداث فضاهای تمرینی و مسابقاتی (معمولاً سالن های تنیس روی میز دارای حدود ۲۰ میز هستند) و با گنجایش کافی برای تماشاگران به تعدادی که در نظر گرفته شده است (حدود ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ هزار نفر)، و کلیه فضاهای جانبی نظیر رختکن، دوش، اداری، انبار پارکینگ... و طرح های توسعه ای بعدی را داشته باشد. از جمله این طرح ها می تواند خوابگاه یا هتل برای برگزاری اردوها باشد .

۲- موقعیت(انتخاب زمین ورزشگاه): مکانهای ورزشی علاوه بر درنظر گرفتن وضعیت و موقعیت جغرافیایی نظیر آب و هوای از نظر موقعیت جغرافیای شهری (محلی) نیز دارای دسترسی آسان برای بهره برداری، و نباید در کنار مراکز عمومی پر رفت و آمدو یا مراکزی که نیازمند آرامش هستند نظیر بیمارستانها، مجتمع های مسکونی و.... احداث گردند و ارجح آن است که در کنار مراکز آموزشی نظیر مدارس، دبیرستان ها و دانشگاه ها و پارک هاساخته شوندو دسترسی لازم به معابر سهل الوصول نظیر بزرگ راهها و خیابانهای اصلی و سرویسهای رفت و آمد عمومی را داشته باشد. میزهای تنیس روی میز خصوصاً آموزشی و تمرینی در کنار مجموعه های بزرگ ورزشی و پارکها قابل نصب و بهره برداری می باشند.

۳- جانمایی بنا(تعیین محل احداث بنا): باید به نحوی باشد که در صورت نیاز و امکان از عوارض زمین برای طراحی و ساخت نهایت استفاده شده و از عوامل مصنوعی (ساخت و ساز) در تکمیل آن بهره گیری شود و به عواملی نظیر آفات، باد و باران توجه گردد.

۴- جانمایی سالن، براساس مطالعات انجام شده در آزمایشگاههای معتبر در مورداًب های سطحی، آبراهها، توان بالقوه خاک، نفوذ پذیری و مکانیک خاک توصیه می شود.

۵- امکان ایجاد، یادسترسی به پارکینگ و فضاهای عمومی را داشته باشند(۴و۵).

فضاهای جنبی مورد نیاز سالن های ورزش تنیس روی میز -

فضاهای جنبی سالنهای این رشته ها عبارتند از: فضای لازم برای رختکن ورزشکاران که در آنها سرویس های بهداشتی و دوش کافی وجود داشته باشد، رختکن برای داوران و برگزارکنندگان مسابقات (این محل باید علاوه بر امکانات برای تعویض لباس، فضای تجهیزات و امکانات مناسب برای برگزاری جلسات احتمالی وجود داشته باشد)، فضای کافی برای تمرین و آمادگی قبل از شروع بازی، درنzdیکی سالن مسابقه، فضای موردنیاز برای استراحت و تجدیدقوای ورزشکاران و مریبان، اتاق کترل پزشکی و دوپینگ (این محل برای کمک های اولیه، جهت ارائه خدمات به مصدومین ورزشکار و سایرین می باشد، درنتیجه باید قابلیت دسترسی برای همگان را داشته و در آن سرویس های بهداشتی نیز وجود داشته باشد)، انبار برای نگهداری وسایل مربوطه، محل برای استقرار تماشاچیان و خبرنگاران، و فضای اداری برای سالن هایی که در آنها مسابقات بین المللی برگزار می شود، باید سالن کنفرانس با ظرفیت مناسب به همراه امکانات و تجهیزات لازم برای خبرنگاران احداث شود. دسترسی ورزشکاران، داوران و تماشاچیان به سالن مسابقات بطور مجزا باید صورت گیرد، و سرویس های بهداشتی لازم برای هر گروه باید در محل ورودی مربوطه باشند (۶و۷). سالن های تنیس روی میز معمولاً طوری طراحی و احداث می گردند که تماشاچیان امکان دیدن مسابقات را از چهار طرف میز را داشته باشند، خصوصاً در مسابقات نهایی که معمولاً فاصله تماشاچیان تا حدودی نزدیک به میزهای باشد. امکانات و تسهیلات لازم برای حضور معلولین در سالن نظیر مپهای عبور و یلچر، فضاهای لازم برای قرار گرفتن و یلچر هادر کنار صندلی تماشاچیان، سرویس های بهداشتی و راه های دسترسی آسان به آنها و راههای خروج از سالن. محل استقرار تماشاچیان باید امکان (و یا شرائط قابل کترل) حضور در زمین برگزاری را نداشه و نور کافی برای عبور و مرور آنان باشد. بهتر است صندلیهای مخصوص روی سکوها برای نشستن تماشاگران تعییه گردد. حداقل اندازه های توصیه شده برای صندلی ها نیمکت ها ۷/۶ متر است. تا تماشاچیان از آسایش بیشتری برخوردار باشند (۷). روشنایی مورد نیاز برای سطوح مختلف این ورزش از ۱۵۰ تا ۵۰۰ لوکس تغییر می کند. در مسابقات رسمی و بین المللی تنیس روی میز روشنایی معادل ۴۰۰ تا ۵۰۰ لوکس در سطح میز بازی مورد نیاز است. در دیگر مسابقات میزان روشنایی نباید کمتر از نصف این مقدار باشد. منابع نوری باید در عرض میز پیش بینی شوند. لامپ فلور سنت

بعلت اثر استروبوسکپیک که روی توب دارد مناسب است، ولی لامپ تنگستن هالوژن ارجحیت دارد. دمای مناسب برای بازی تئیس روی میز ۱۳ درجه سانتیگراد توصیه شده، مضافاً به این که سالن باید دارای تهویه کامل باشد، بدون اینکه جریان هوامانع حرکت توب شود. سیستم حرارتی و برودتی هواساز برای این گونه سالن‌ها مناسب است.

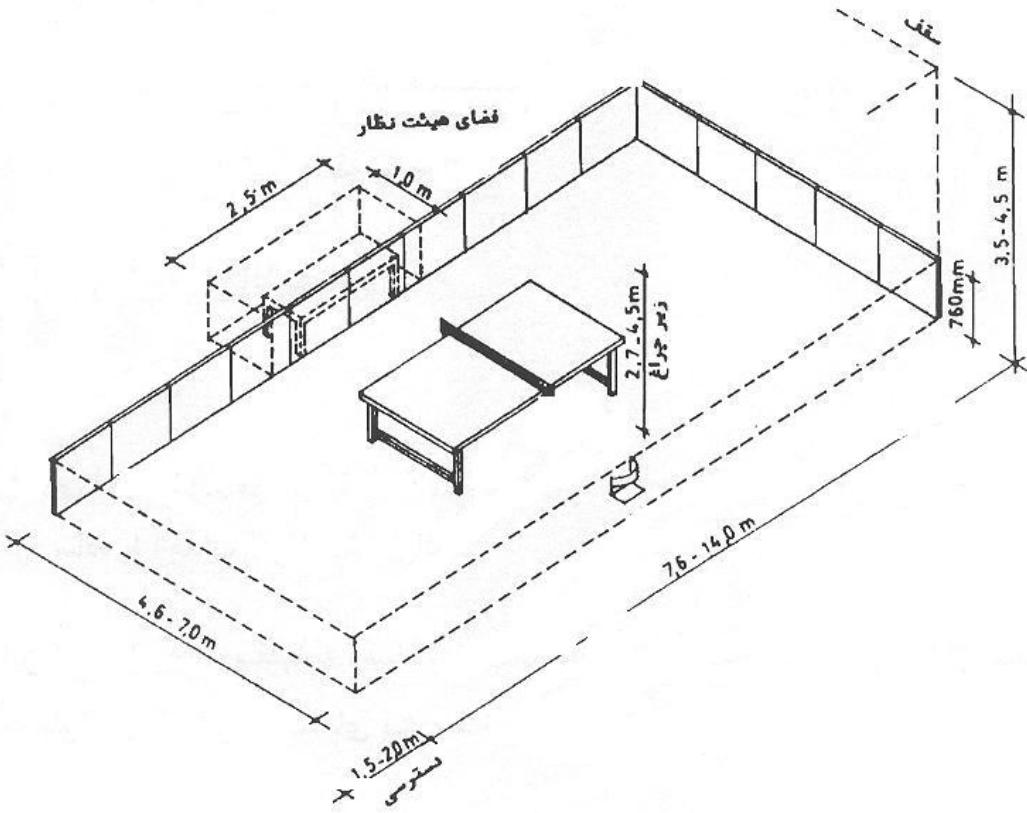
برای جلوگیری از تغییرات نور، ایجاد سایه و تابش به چشم بازیکنان از نصب پنجره روی دیوارها باید خودداری و در صورت موجود بودن استثار گرددند. سایر موارد در خصوص شرائط محیطی مشخصات دیوارها و اندازه‌های ابعاد مختلف، به شرح جداول صفحات بعد می‌باشد.

شرایط محیطی مطلوب تنسیس روی میز

عوامل محیطی تعیین کننده						
ویژگی بازی از نظر اکوستیک	میزان تعویض هوا	روشنایی			رطوبت به درصد	دما به درجه ساندیگراد
		نور طبیعی و جهت‌گیری	به لوکس			
		رقابته	تمرینی و تفریحی	ترمیمه	میانگین	میانگین
بازی در سکوت کامل	۰/۷۵ متر مکعب هوای تازه در هر دقیقه بازاء هر نفر بازیکن	توصیه نمی شود	-۴۰۰ ۵۰۰	۴۰۰-۱۵۰	۴۰	۱۳

مشخصات جدارهای داخلی سالن تنیس روی میز

جدارها							
کف محوطه بازی			دیوار		سقف		
خط کشی		ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ
رنگ	عرض به میلیمتر						
—	—	بادوام و مستحکم، بامقاومت گردشی مناسب، سختی مناسب و با مقاومت نشست مناسب	نه روشن و نه تیره	بدون نورگیر در دیوار	تیره ترجیحاً آبی پررنگ تا ارتفاع ۲ متر	بدون نورگیر در سقف	آزاد

جزئیات محوطه‌های بازی تنیس روی میز برای انواع مسابقات

ایمنی در تنیس روی میز -

۱- قبل از شروع آموزش، تمرین و مسابقه ورزش تنیس روی میز حتماً برنامه‌های آمادگی جسمانی عمومی و اختصاصی برای ورزشکاران ارائه شود. زیرا شرکت درورز شهایی که مستلزم حرکات شدیدیا مکرر ساعد باشند مثل تنیس یا پینگ پونگ احتمال آسیب‌های حاد را در این عضو به دنبال خواهد داشت.

۲-تا وقتی که ورزشکار در شرایط عالی جسمانی قرار بگیرد، ورزشهایی مثل پینگ پنگ را به مدت طولانی انجام ندهد.

۳-از راکت های نامناسب و سنگین استفاده نشود. زیرا می توانند آرنج و مچ ورزشکاران را دچار آسیب نموده یا آسیب موجود را بدتر کنند. انتخاب اندازه یا نوع متفاوت (بزرگتر، قابل انعطاف تر، دسته بزرگتر) ممکن است کمک کننده باشد.

۴-از کفش های میدانی استفاده نکنید، زیرا برای حرکت ناگهانی به طرفین که در پینگ پنگ لازم است، طراحی نشده اند.

۵-از فعالیت در سالن های کم نور و یا نورپردازی نامناسب خودداری شود.

۶-فواصل حریم ایمنی در استقرار میزهای پینگ پنگ با یکدیگر و دیوار کاملا رعایت شود.

۷-از وسایل و تجهیزات (میز، تور، راکت و توپ) سالم و استاندارد در هنگام ورزش بهره برداری شود.

۸-حتما از لباس با پارچه های نخی استفاده شود. تا مبادله حرارتی بین بدن و محیط انجام گیرد.

۹-وسایل و کمک های اولیه در سالن و دسترس باشد. و در هنگام مسابقه حتما پزشکیار در سالن حضور داشته باشد.

۱۰-کف سالن سالم و بدون خرابی و یا پارگی کف پوش و همیشه تمیز و خشک باشد.

۱۱-در زمان مسابقه حنما پارتیشن های مخصوص این ورزش در محل تعیین شده قرار داده شود، تا حریم ایمنی محوطه بازی مشخص شده باشد.

منابع و مأخذ تئیس روی میز-

<http://fa.wikipedia.org>

۱- دانشنامه آزاد ویکی پدیا. برگرفته از سایت

۲- قوانین و مقررات فدراسیون تنیس روی میز .

<http://www.tebyan.net>

۳- تاریخچه تنیس روی میز برگرفته از سایت:

۴- مدیریت اماکن ورزشی - گیل فرد- ترجمه دکتر حسن اسدی و- انتشارات دانشگاه
تهران- ۱۳۸۸ .

۵- مدیریت اماکن، تاسیسات و تجهیزات ورزشی- تالیف دکتر مجید جلالی فراهانی. دانشگاه
تهران. ۱۳۸۸

۶- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۲- ۱۳۷۴-

۷- موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۳- ۱۳۷۴-

پژوهش

استانداردها و ایمنی در اماکن ورزشی

مجری: بیژن شیری

ناظر: مهدی مرندی

به سفارش شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور

۱۳۸۸

(فصل چهارم ، رشته تئیس)

(۲۲)

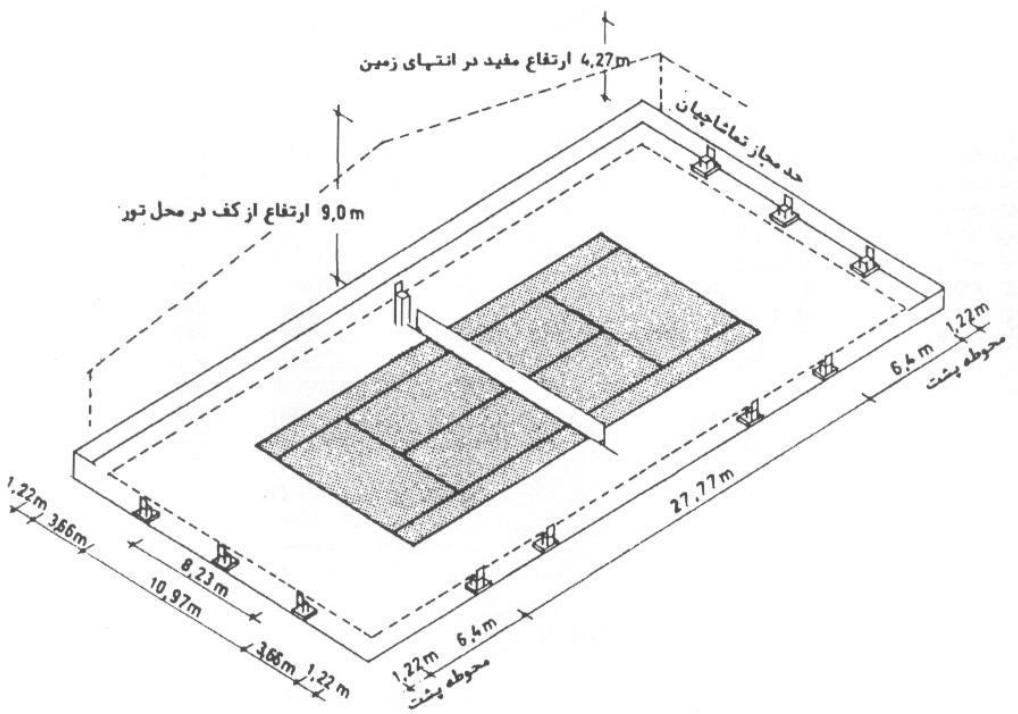
۲۲-۴-تنیس

۱-تعاریف - تنیس ورزشی راکتی است که بین دو نفر (انفرادی) یا بین دو تیم دو نفره (دوبل) بازی می‌شود. هر بازیکن راکتی دارد که دارای صفحه‌ای از شبکه توری است. بازیکن با این راکت توپی لاستیکی با پوشش نمدی را به زمین حریف پرتاب می‌کند. بازیکنی (یا تیمی) که زودتر امتیاز نهائی را به دست آورد برنده است. این ورزش ابتدادر انگلستان، بیشتر در میان اعیان، رایج شد و سپس به کشورهای انگلیسی زبان رفت و اکنون در همه کشورها بازی می‌شود. تنیس از ورزش‌های المپیک است. در برخی از کشورهای آن تنیس میدانی می‌گویند، تاز ورزش دیگری بنام تنیس شاهی که در سالن و در زمینی بابعاد متفاوت بازی می‌شود، متمایز گردد. ظهور ورزش تنیس در ایران به بعد از جنگ جهانی دوم بازمی‌گردد. پیش از این در فاصله سالهای ۱۳۱۵-۱۳۱۸ باشگاه بوستان ورزش که دارای چندین زمین تنیس در محلی روبروی ورزشگاه شهید شیرودی فعالی گشایش یافت. شروع بازی با قرعه کشی بوسیله چرخش سکه انجام می‌شود. و پس از آن سرویس زن ابتدای شروع بازی، از طرف راست و از پشت خط عرضی توپ را بالا می‌اندازد و به توپ ضربه می‌زنند. انواع بازی تنیس عبارتست از: بازی انفرادی (سینگل)، بازی دونفری (دوبل)، بازی ۱ نفر- دونفر (دوبل سینگل) یا کانادایی و بازی میکس دوبل که مانند دوبل است ولی در این بازی یک آقا و یک خانم در برابریک مردویک زن بازی می‌کنند. هرست در ۶ گیم انجام می‌شود و هر گیم ۳ امتیاز (۱۵-۱۰) دارد. تیمی برنده است که ۲ ست از ۳ ست (داخلی) و یا ۳ ست از ۵ ست (بازیهای ملی) را ببرد. بازی تنیس مساوی ندارد. در موقع مساوی (۴۰-۴۰) امتیاز باید فاصله باشد، و مساوی در گیم های ۵-۵، بازی باید به ۷ بر سد و در غیر این صورت قانون تایپرک انجام می‌شود. برخی مهارت‌های تنیس، سرویس، بک هند، فورهند، اسمش (آبشار) هستند. تعداد کل داوران ورزش تنیس یک سرداور و ۱۲ کمک داور می‌باشند. این ورزش زمان مقرر شده ندارد. و تا پیروزی یکی از ورزشکاران ادامه خواهد یافت. بازی تنیس در زمینهای ورزشی متنوعی مانند خاکی، اسفالت، چمن و سالنی برگزار می‌شود.

تجهیزات تنیس - عبارتند از راکت، توپ، تور و پایه‌های آن. توپ بازی به رنگ روشن (سفید و زرد) و دارای ضربی ارتجاعی است. توپ از جنس لاستیک ساخته می‌شود، و برای این که در اثر فشارهای با گذشت زمان خراب نشود، رویه آن را با کُرک می‌پوشانند. راکت تنیس معمولاً در

سه وزن ساخته می شود. سبک، متوسط و سنگین که باتوان و نوجوانان از راکت سبک (۳۰۰ تا ۳۵۰ گرم) و مردان از راکت متوسط و سنگین استفاده می کنند. تور، زمین تنیس را از وسط به دو قسمت تقسیم میکند. لباس ورزشکاران تنیس روی میز شامل پیراهن آستین کوتاه جوراب ساقه کوتاه و کفش ورزشی است. رنگ لباس سفید یا رنگ روشن باشد.^(۳).

استانداردهای تنیس-زمین تنیس باید مستطیل شکل بوده ، اندازه کل زمین برای بازی انفرادی ۲۳/۷۷ متر طول و ۸/۲۳ متر عرض و برای بازی دوبل ۲۳/۷۷ متر طول و ۱۰/۹۷ متر عرض باشد. بنابراین عرض زمین بازی دوبل ۱/۲۷ متر از زمین انفرادی بزرگتر است. فاصله پایه تور تا خط طولی ۹۱۴ میلیمتر و فاصله پایه تور تا خط طولی ۲/۲۸ متر و عرض کلیه خطوط ۵ سانتیمتر می باشد. زمین بازی توسط یک تور به دو نیمه تقسیم می گردد. از هر طرف تور تا یک فاصله ۶/۴۰ متری منطقه سرویس واقع است و توسط خطی به دونیمه مساوی تقسیم می شود. در مرکز خط انتهای زمین خطی به طول ۱۰ سانتیمتر رسم می گردد که علامت میانه زمین خوانده می شود. حریم پشت خطوط انتهای زمین در هر طرف ۶/۴ متر و حداقل حریم عرضی در طرفین خطوط کناری زمین ۳/۶۶ متر باید باشد. ارتفاع تور ۴/۹۱ سانتیمتر در وسط با کمربند تور، و طرفین تور ۷/۰۷ متر است. کف زمین بازی تنیس باید هموار و از یک جنس بوده و از دوام و استحکام و مقاومت نسبی نشست زیادی برخوردار باشد. برای پوشش کف زمین تنیس در سالن ها از ترکیب اسفالت و چوب پنه و یا از انواع کف های لاستیکی یا لینولئوم یا مواد دیگری که خاصیت ارتجاعی دارد، استفاده میشود. امروزه انواع روکش های چوبی نیز برای پوشش کف سالن هامورد استفاده قرار می گیرد. در سالن های چندمنظوره و برای مسابقات مهمدر سطح بین المللی معمولاً از کف های موقت استفاده می شود. این نوع کف پوش هادرای پوشش pvc و لایه موم در زیر آن می باشد که برای استحکام و دوام بیشتر از الیاف نایلون و پروپیلن نیز استفاده می گردد. هر واحد زمین بازی تنیس از ۴ یا ۵ قطعه کف موقت تشکیل می شود که هر یک ۳/۶۵ متر می باشد و به وسیله چسب دو طرفه به کف سالن ثابت می گردد. در موقعي که کف سالن ناهموار باشد از تخته های چند لایه یا نئوپان در زیر کف موقت استفاده می شود. رنگ کف زمین های تنیس غالباً سبز، قرمزآجری یا مخلوطی از این دو می باشد. رنگ آبی نیز به عنوان یک رنگ ملائم برای پخش تلویزیونی به کاربرده می شود.

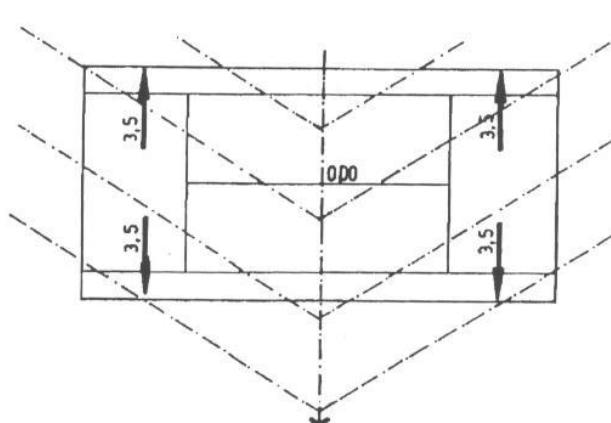

ابعاد و اندازه های زمین تنیس

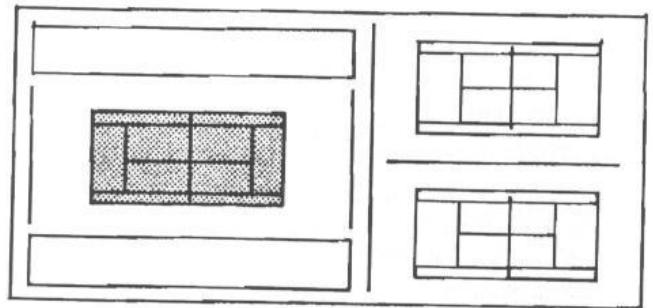
کف سازی زمین های روباز تنیس باید به نحوی باشد، که دفع آب های سطحی از طریق جذب مستقیم آب توسط لایه های نفوذپذیر کف سازی (فیلتراسیون) و زهکشی داخلی از زیر کف به خارج انجام گیرد. و یا با ایجاد شبیه های مجاز (حداکثر ۲ درصد) هدایت سطحی آب به کانال های فرعی و تخلیه به شبکه اصلی صورت گیرد. در مناطق پربارش و سرد هر دوروش تواما قابل پیش بینی است. روش های کف سازی در پلان های صفحه بعد ارائه شده است.

تیپ کف‌های خاکی برای بازیهای تنیس و دوومیدانی

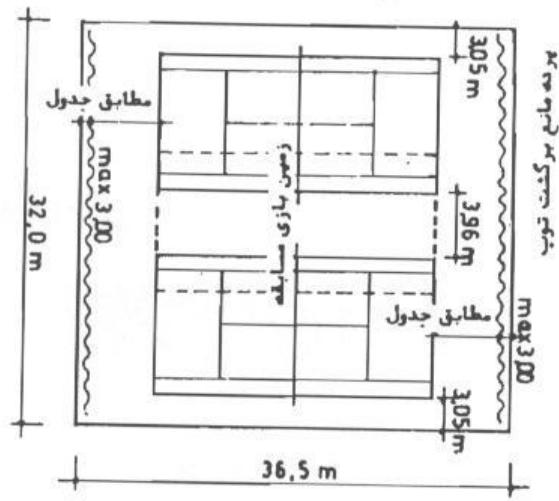
همجواری زمین‌های تمرینی و ترکیب آنها با زمین‌های مسابقه‌ای به صورت اشکال صفحه بعد امکان‌پذیر است.

زمین تمرینی
زمین مسابقه

همواری یک زمین مسابقه با دو زمین تمرین

الف - همواری دو زمین تمرینی

محافظت زمینهای بازی در فضای آزادمی تواند از پایه‌های فلزی باروکش و سیم‌های گالوانیزه یاتوری پلاستیکی یا نخی یا مواد دیگر تامین شود. محافظت عرضی یا پشت سر بازیکنان شامل پایه‌های فلزی و روکش پرده‌ای یا از پارچه‌ای ضخیم برزنتی به شکل چادرهای بزرگ خواهد بود تا علاوه بر آسایش دید بازیکنان، از بیرون رفتن توپ نیز ممانعت شود. برای انجام رقابت‌های دوره‌ای قهرمانی هشت واحد زمین بازی تنیس مورد نیاز است. به منظور برپایی بازی‌های بین

المللی حداقل دو واحد زمین مسابقه، با ابعاد و اندازه های استاندارد باید در نظر گرفته شود. انواع زمین عبارتست از: خاک آجر **Clay**، چمن **Grass**، هارد کورت (زمین سخت) ابعاد و اندازه های زمین ورزش تنیس در محوطه باز یا سرپوشیده به شرح جدول زیر است.

جدول ابعاد و اندازه های زمین بازی تنیس

مساحت کل (مترمربع)			مساحت حریم (مترمربع)	حریم ها (متر) ^(۱)		مساحت (مترمربع)	ابعاد (متر)			موقعیت زمین
برای سه واحد	برای دو واحد	برای یک واحد		عرضی	طولی		ارتفاع	عرض	طول	
-	-	(۲) ۶۶۹	۴۰۸	۶/۴۰	۳/۶۶	۲۶۰/۷۶	(۱) ۹	۱۰/۹۷	۲۳/۷۷	ملی و بین المللی
۱۷۸۳ ^(۳)	(۳) ۱۲۲۶	(۳) ۶۶۹	۴۰۸	۶/۴۰	۳/۶۶	۲۶۰/۷۶	(۱) ۹	۱۰/۹۷	۲۳/۷۷	استانی و منطقه ای
(۴) ۱۶۱۰	۱۱۰۱ ^(۴)	(۴) ۵۹۳	۲۳۲	(۵) ۵/۴۹	۳/۵۰	۲۶۰/۷۶	۷/۶	۱۰/۹۷	۲۳/۷۷	محله ای و تفریحی

۱- حداقل ارتفاع مفیداز بالای تور تا زیر سقف ۹ متر است. ارتفاع مفید در دو انتهای ۴/۲۷ متر کاهش می یابد.

۲- ابعاد کلی یک زمین بازی ۱۸/۲۹ × ۵۷/۳۶ متر می باشد. با افزودن ۱/۲۲ متر برای استقرار صندلی داوران و هیئت نظار ابعاد کلی زمین تنیس در مسابقات رسمی بین المللی به ۳۹×۲۰/۷۳ متر افزایش می یابد.

۳- ابعاد کلی یک زمین بازی ۱۸/۲۹ × ۵۷/۱۸ متر و برای دوزمین ۳۶/۵۷ × ۳۳/۵۳ مترو برای هر زمین اضافی ۱۵/۲۴ متر اضافه می شود.

۴- ابعاد کلی یک زمین بازی ۱۷/۰۷ × ۷۵/۳۴ متر و برای دومین ۳۴/۷۵ × ۳۱/۷۰ متر و برای هر زمین اضافی ۱۴/۶۳ متر اضافه می شود.

۵- درسالن های سرپوشیده در صورت کمبود فضای تراکمی تقلیل است.

تورتنیس در امتداد عرضی زمین روی خط وسط قرار میگیرد و به وسیله دو پایه فلزی که هر کدام ۹۱/۴ سانتی متر از خط طولی دوبل فاصله دارد، نصب می گردد. بلندی تور به وسیله دسته ای که روی میله های فلزی آن وجود دارد، کم یا زیاد می شود. در قسمت بالای تورتنیس یک نوار سفید یامشکی به عرض پنج یا شش سانتیمتر کشیده شده و یک رشته سیم مقاوم ضخیم به قطر حداقل

۸۳/ سانتیمتر از درون نوار مزبور می گذرد و دوپایه را به هم متصل می کند. ارتفاع تور تنیس (کمربند نگهداری تور) در مرکز زمین ۹۱/ سانتیمتر می باشد. ارتفاع پایه های تور از سطح زمین ۱۰۵ تا ۱۰۷ سانتیمتر است. معمولاً ارتفاع تور برابر با طول یک راکت به اضافه عرض صفحه آن است.

راکت-قاب راکت نیس از چوب یافلز مقاوم سبک است. راکت های تنیس به وزن های مختلف از ۳۴۰ تا ۴۵ گرم ساختن می شود. سطح رویه راکت به وسیله زه و یا نایلون تا ۶/۲ تا ۲/۲ کیلوگرم نیرو کشیده می شود. راکتی که دارای زه باشد به مراتب کشش آن بیشتر از راکت های نایلونی خواهد بود. صفحه راکت نسبت به دسته آن ممکن است هم وزن، سبک تر یا سنگین تر باشد که با نام های عادی، سرسبک و سرسنگین خوانده می شوند. اندازه آن از ۷۹ سانتیمتر نباید بلندتر باشد. بانوان و نوجوانان از راکت سبک و مردان از راکت متوسط و سنگین استفاده می کنند. توپ های تنیس معمولاً سفید، قرمز و یا زرد رنگ است و برای این که در اثر فشار هوا و گذشت زمان خراب نشود و مشخصات آن تغییر نکند. باید در قوطی های فلزی فاقد هوا نگهداری شود. وزن توپ باید بین ۵۶/۷۰ تا ۵۸/۴۷ گرم باشد. توپ جدید طراحی شده تقریباً (۶٪) از توپهای متداول کنونی بزرگتر است و توپ نوع ۳ نام گرفته است. آزمایش‌های جدید پژوهشگران دانشگاه لاک بورو در انگلیس روی این توپ جدید نشان می دهد که توپ نوع ۳ پس از ضربه خوردن در بازی، زمان بیشتری طول می کشد تا به خط پایان برسد. (این موجب می شود تا حریف توپ راکت‌رل کند و بازی ادامه داشته باشد که این امر موجب جذابیت بازی می شود و تماشاگران بیشتر لذت ببرند).

جامایی سالن های ورزش تنیس -

محل احداث- جهت انتخاب محل مناسب برای ایجاد سالنهای تنیس باید به شرایط و موقعیت های زیر توجه و دقت داشت :

۱- اندازه- زمین موردنظر بایداری قابلیت احداث فضاهای تمرینی و مسابقاتی (معمول اسالن های تنیس دارای یک زمین مسابقه ای و دوزمین تمرینی است) و باگنجایش کافی برای تماشاگران به تعدادی که در نظر گرفته شده است (حدود ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ هزار نفر)، و کلیه فضاهای جانبی نظیر

رختکن، دوش، اداری، انبار پارکینگ... و طرح های توسعه ای بعدی را داشته باشد. از جمله این طرح ها می تواند خوابگاه یا هتل برای برگزاری اردوها باشد.

۲- موقعیت (انتخاب زمین ورزشگاه): مکانهای ورزشی علاوه بر درنظر گرفتن وضعیت و موقعیت جغرافیایی نظیر آب و هوای نظر موقعیت جغرافیای شهری (محلی) نیز دارای دسترسی آسان برای بهره برداری، و نباید در کنار مراکز عمومی پر رفت و آمده یا مراکزی که نیازمند آرامش هستند نظیر بیمارستانها، مجتمع های مسکونی و.... احداث گردند و ارجح آن است که در کنار مراکز آموزشی نظیر مدارس، دبیرستان ها و دانشگاه ها و پارک هاساخته شوند و دسترسی لازم به معابر سهل الوصول نظیر بزرگ راهها و خیابانهای اصلی و سرویسهای رفت و آمد عمومی را داشته باشند.

۳- جانمایی بنا (تعیین محل احداث بنا): باید به نحوی باشد که در صورت نیاز و امکان از عوارض زمین برای طراحی و ساخت نهایت استفاده شده و از عوامل مصنوعی (ساخت و ساز) در تکمیل آن بهره گیری شود و به عواملی نظیر آفتاب، باد و باران توجه گردد.

۴- جانمایی سالن، براساس مطالعات انجام شده در آزمایشگاههای معتبر در مورد آب های سطحی، آبراهها، توان بالقوه خاک، نفوذ پذیری و مکانیک خاک توصیه می شود.

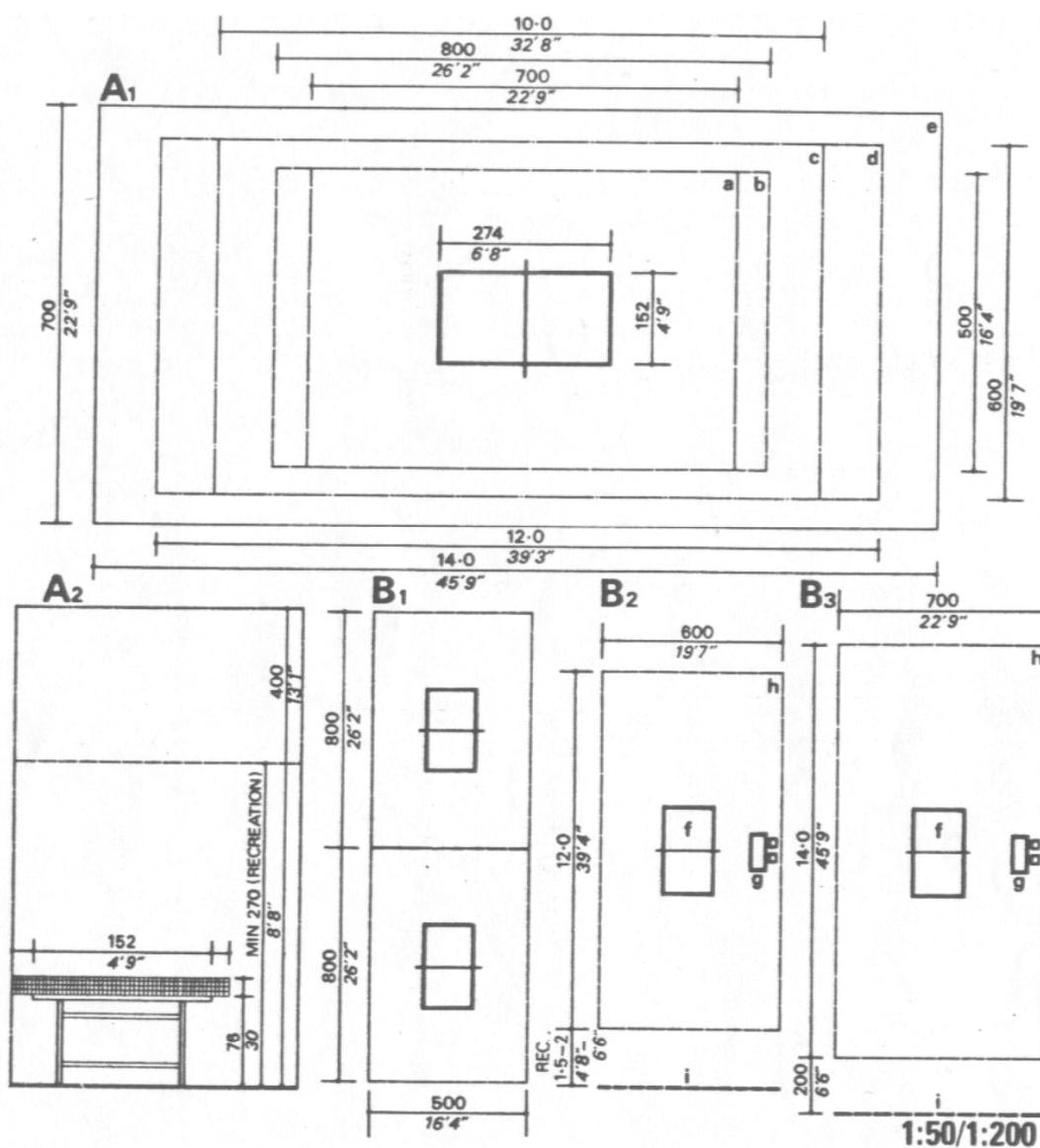
۵- امکان ایجاد، یادسترسی به پارکینگ و فضاهای عمومی را داشته باشند (۱و ۳).

فضاهای جنبی مورد نیاز سالن های ورزش تنیس روی میز -

فضاهای جنبی سالنهای این رشته ها عبارتند از: فضای لازم برای رختکن ورزشکاران که در آنها سرویس های بهداشتی و دوش کافی وجود داشته باشد، رختکن برای داوران و برگزارکنندگان مسابقات (این محل باید علاوه بر امکانات برای تعویض لباس، فضای تجهیزات و امکانات مناسب برای برگزاری جلسات احتمالی وجود داشته باشد)، فضای کافی برای تمرین و آمادگی قبل از شروع بازی شامل یک زمین تمرینی به ابعاد $36/6 \times 18/3$ متر در نزدیکی سالن مسابقه، فضای موردنیاز برای استراحت و تجدید قوای ورزشکاران و مردمیان، اتاق کنترل پزشکی و دوپینگ (این محل برای کمک های اولیه، جهت ارائه خدمات به مصدومین ورزشکار و سایرین می باشد، درنتیجه باید قابلیت دسترسی برای همگان را داشته و در آن سرویس های بهداشتی نیز وجود داشته باشد)، انبار برای نگهداری وسایل مربوطه، فضا برای تاسیسات مکانیکی و الکترونیکی.

محل برای استقرار تماشاچیان و خبرنگاران، وفضای اداری برای سالن هایی که در آنها مسابقات بین المللی برگزار می شود، باید سالن کنفرانس با ظرفیت مناسب به همراه امکانات و تجهیزات لازم برای خبرنگاران احداث شود. دسترسی ورزشکاران، داوران و تماشاچیان به سالن مسابقات بطور مجزا باید صورت گیرد، وسرویس های بهداشتی لازم برای هر گروه باید در محل ورودی مربوطه باشند (۲). سالنهای تنیس معمولاً طوری طراحی واحدات میگردند که تماشاچیان امکان دیدن مسابقات را از چهار طرف را داشته باشند. امکانات و تسهیلات لازم برای حضور معلولین در سالن نظیر مپهای عبور ویلچر، فضاهای لازم برای قرارگرفتن ویلچر هادر کنار صندلی تماشاچیان، سرویس های بهداشتی و راه های دسترسی آسان به آنها و راههای خروج از سالن. محل استقرار تماشاچیان باید امکان (ویژه ای از قابل کنترل) حضور در زمین برگزاری را نداشه و نورکافی برای عبور و مرور آنان باشد. بهتر است صندلیهای مخصوص روی سکوهای برای نشستن تماشگران تعییه گردد. حداقل اندازه های توصیه شده برای صندلی ها نیمکت ها ۷/۶ متر است. تا تماشاچیان از آسایش بیشتری برخوردار باشند (۱). در صورتی که انتهای زمین به دیوار ختم گردد، سطح دیوار باید حداقل تارتفاع ۲ متر از کف تمام شده بارنگ سبز پوشانده شود و در مواردی که به زمین بازی دیگری متنه شود، باید به وسیله پرده های بزرگی سبز رنگ از یکدیگر مجزا شوند.

در موردمونع اطراف زمین بهتر است رنگ سبزبه کاربرده شود. روش نورپردازی محوطه بازی با استفاده از چراغ های رشته ای و نورافکن ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. زیرا با توجه به ویژگی بازی که نگاه بازیکنان به طور مداوم رو به بالا و به دنبال توب است، تششع نوری نباید موجب ناراحتی و یا خطای چشمی بازیکنان شود. مقدار نور باید یکسان و در جهات مختلف بدون ایجاد سایه تابانده شود. برای زمین های رو باز منابع نوری بالای تیرها با ارتفاع بیش از ۱۰ متر نصب شوند. برای روشنایی داخل سالن بهتر است از لامپ های فلورسنت استفاده شود. این لامپ ها باید با پوشش ایمنی و ترجیحاً به صورت تابش غیر مستقیم به کونه ای که ایجاد سقف روشن نماید، در نظر گرفته شود. جهت زمین تنیس باید امتداد شمال شرقی، جنوب غربی و یا شمال به جنوب باشد. این ورزش نیازمند سکوت و تمرکز زیاد می باشد، لذا سروصداباید در یک سطح قابل قبول کنترل شود. پیشنهاد می شود که فضای سالن برای این ورزش دارای بازگشت صوتی برابر با ۱/۶ ثانیه و با فرکانس بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ هرتز باشد. سایر موارد در خصوص شرائط محیطی مشخصات دیوارها و اندازه ابعاد مختلف، به شرح جداول صفحات بعد می باشد.

مسابقات ناحیه ای
مسابقات بین المللی
محل قرار گرفتن میز
محل قرار گرفتن داوران
فضای بازی
کل محیط یا فضای

B2
B3
F
g
h
i

اندازه های میز تنیس روی میز
پلان میز با فضای مورد نیاز جهت بازی
برای بازی تقریبی ۵x۷ متر
برای مسابقات چند جانبه (چند میز)
برای مسابقات باشگاهی ۶x۱۰ متر
برای مسابقات ناحیه ای ۱۲x۶ متر
برای مسابقات بین المللی ۷x۱۴ متر
ارتفاعهای بدون مانع پیشنهادی (ارتفاع سور ۱۵ سانتی متر بالای سطح میز)
فضاهای مورد نیاز
برای مسابقات چند جانبه غالباً از پاره شدنها یا حصارها استفاده می شود. نور جداگانه برای هر میز ضروری

تذکر:
هر میز قابل جمع آوری نیاز به فضایی برابر با $1/4 \times 1/6 \times 0/5$ متر
انبار دارد.

شرایط محیطی مطلوب تئیس

عوامل محیطی تعیین کننده								
ویژگی بازی از نظر اکوستیک	میزان تعویض هوا	روشنایی			رطوبت به درصد	دما به درجه ساندیگراد		
		نور طبیعی و جهت‌گیری	به لوکس					
			رقابتی	تمرینی و تفریحی				
سکوت کامل	۰/۷۵ متر	شمال به جنوب یا شمال شرقی به جنوب غربی	۷۵۰-۵۰۰	۵۰۰-۳۰۰	۴۰	۱۵		
بازی در مکعب	هوای تازه در هر دقیقه با زاء هر نفر با زیکن	شمال به جنوب یا شمال شرقی به جنوب غربی						

مشخصات جدارهای داخلی سالن تنیس

جدارها							
کف محوطه بازی				دیوار		سقف	
خط کشی		ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ	ویژگی	رنگ
رنگ	عرض به میلیمتر						
سفید	خط انتهایی ۱۰۰	بادوام و مستحکم، با مقاومت گردشی مناسب، مقاوم در برابر سرندگی، با قابلیت چرخشی، با قابلیت چرخشی مناسب، با مقاومت نشست مناسب و با قابلیت بر جهندگی مناسب	سبز یا آجری	مسطح و بدون لبه و برآمدگی، غیر زیر و نرم و بدون نورگیر در دیوار	سبز تیره	پیش بینی حفاظ برای چراغها، پایدار در برابر ضرب و بدون نورگیر در سقف	روشن

اندازه و ابعاد زمین‌های (رو باز – میدانی) سالی رشته ورزشی قنیس

ملی و بین‌المللی	استانی و منطقه‌ای	باقشگاهی	تفصیلی – عمومی	چگونگی مکان	نوع مکان
۲۳/۷۷×۱۰/۹۷	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷	اندازه زمین اصلی	رو باز – میدانی
۳۶/۵۷×۱۸/۲۹	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ حداقل اندازه ۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ (اندازه ترجیحی)	اندازه زمین اصلی + محدود اینمنی ورزش	
۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	<u>ضمامه قنیس سنتی</u>	سالن
۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ حداقل اندازه	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ حداقل اندازه	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ حداقل اندازه	۳۶/۵۷×۱۸/۲۹ حداقل اندازه	اندازه زمین اصلی اندازه زمین اصلی + محدود اینمنی ورزش	
۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	۲۳/۷۷×۱۰/۹۷ حداقل اندازه	<u>ضمامه محوطه هواپی</u> <u>قنیس</u>	
۳۷/۷×۲۰/۹۷ حداقل اندازه	۳۷/۷×۲۰/۹۷ حداقل اندازه	۳۷/۷×۲۰/۹۷ حداقل اندازه	۳۷/۷×۲۰/۹۷ حداقل اندازه	اندازه زمین اصلی اندازه زمین اصلی + محدود اینمنی ورزش	

ایمنی در تنیس -

- ۱- قبل از شروع آموزش، تمرین و مسابقه ورزش تنیس حتما برنامه های آمادگی جسمانی عمومی و اختصاصی برای ورزشکاران ارائه شود. زیرا شرکت درورزش‌هایی که مستلزم حرکات شدید یا مکرر ساعد باشند مثل بدミتیون، تنیس یا پینگ پونگ احتمال آسیب های حاد را در این عضو به دنبال خواهد داشت.
- ۲- تا وقتی که ورزشکار در شرایط جسمانی خوب قرار بگیرد، به این ورزشها را به مدت طولانی انجام ندهد.
- ۳- از راکت های نامناسب و سنگین استفاده نشود. زیرا می توانند آرنج و مج ورزشکاران را دچار آسیب نموده یا آسیب موجود را بدتر کنند. انتخاب اندازه یا نوع متفاوت (بزرگتر، قابل انعطاف تر، دسته بزرگتر) ممکن است کمک کننده باشد.
- ۴- از کفش های مناسب برای ورزش تنیس استفاده شود، زیرا برای حرکت ناگهانی به طرفین که در تنیس لازم است، طراحی شده اند.
- ۵- از فعالیت در زمین ها یا سالن های کم نور و یا نورپردازی نامناسب خودداری شود.
- ۶- فواصل حریم ایمنی زمین های بازی با یکدیگر، دیوار و سکوی تماشاجیان کاملا رعایت شود.
- ۷- از وسایل و تجهیزات (تور، راکت و توپ) سالم و استاندارد در هنگام ورزش بهره برداری شود.
- ۸- حتما از لباس با پارچه های نخی استفاده شود. تا مبادله حرارتی بین بدن و محیط انجام گیرد.

۹-وسایل و کمک های اولیه در محل برگزاری بازی یا سالن دردسترس باشد. و در هنگام مسابقه حتما پزشکیار در محل حضور داشته باشد.

۱۰-کف زمین بازی یا سالن صاف و بدون ناهمواری، سالم و بدون خرابی و یا پارگی کف پوش و همیشه تمیز و خشک باشد.

۱۱-بعد از چند ست بازی یا آموزش و تمرین حتما زمین جل کشیده شود. و دقت گردد شن، تکه های چوب و یا هر نوع عامل دیگری که به تستیح بودن زمین آسیب می رساند، روی محوطه بازی نباشد.

منابع و مأخذنیس-

- ۱-دانشنامه آزاد ویکی پدیا.برگرفته از سایت <http://fa.wikipedia.org>
- ۲-قوانين و مقررات فدراسیون اسکواش .
- ۳-برگرفته از سایت <http://www.futsal.ir>
- ۴-برگرفته از سایت <http://forum.persiandown.com>
- ۵-موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۲ - ۱۳۷۴.
- ۶-موازین فنی ورزشگاه های کشور- سازمان برنامه و بودجه- نشریه ۱۳۲-۳ - ۱۳۷۴.